

Michaeli beneſto valentino equiti aurato atq; clariffimo
 Johānes Iopis valentinus felicitatem. D.

at
 Quom

Cum intelligam dno eſſe hominum genera inclite miles
 . Alterz docium ⁊ vibanum: Alterz indoctū ⁊ ruſticum.
 . Tercz hoc hūanae quippe preſtātiaē quā minimam partem
 preſerre: haud nature vitio accidere puto: q; per doctorum
 boīm numerus minor exiſtat. At ſit neſcio quo depravato
 mortalium more vt nulli virtuti: Laudi nulli opera detur.
 . Nam teſte ſatirico probitas laudatur ⁊ alget. Hinc laus
 tua maior: hinc admirabili or eques ſplendidiffime. q; uas
 vigilas omnie: curas omnis: ad virtutem muſaſq; retuleris.
 . Namq; qd alij pleriq; omnes ad relaxatōem: ⁊ voluptatis
 ſllecebras cōferunt: id omne ſplendor tuus aut ad oratoriae
 ſtudia: aut ad philoſophie grauitatem aut ad reliquarum
 diſciplinarum cognitionem trāſfert. Quibus ita es omni-
 bus admirandus: ita ad ſumma virtutum faſtigia uebecus
 vt te felicitas ſuo ſemper comitatu adeo dignetur: adeo tollat
 . vt nemini tecum poſt hac contendendi ſpem reliqueris. Ad
 que omnia cum liquido ac perſpicue aniaduertam: nichil
 eſt quod ſim oratōne longior. Noui quippe eaz inte pruden-
 tie laudem: id conſilium: eam etiam inauditam ingenij dex-
 teritatem: vt excitata non nullorum ingenia (que obdormierāt)
 litteraz ſtudia iam delibare: iam adamare incipiant. quo
 etiam fieri videmus q; quiſquis aut ingenio: aut vlla excel-
 lit diſciplina te adit: ad te confluūt. Prodes tu quidem om-
 nibus. ⁊ tum virtute: tum munificentia omnes tibi deuincis.
 . Quare cum plurimum me tuae claritudini debere cenſerem
 aliquos ingenij fructus aliqua ſtudiozum meorum monum-
 enta referre volui. que eo libentius conſcripſi: quo tuam in-
 priis ſtrenuitatem oblectarem: ⁊ ſimul plerofq; mei amantiffi-
 ſimos demererer obſecrantes. Tercz cum ob ſingulares ac
 ppe diuinam tui ingenij acrimoniam ſcotico velut dogmati

sacro insistas: statui hoc formalitatum speculum praecelare
 nomini tuo dicare. In quo illius quaedam semina praeuordia
 quaedam ita perspicacissime decantantur: ut eo animus ad
 quaeque reze intima ductus: tum humanarum omnium: tum etiam
 diuinarum noticiae veritatum rimari poterit atque pernosce. Tuis
 igitur manus erit ut es aspectu mihi et grato eques magnaime
 ac humanissime manusculum hoc ex ilari fronte suscipere
 quod nuda textu ordo atque ieiunia: solas complectitur verita
 tem. Adde quod nuditate veritas gaudet/oblectaturque. Dicatum est
 tibi semper animum excipe meum. qui adest ea factururus
 omnia: que vel tua iusserit dominatio: vel tuo splendori gra
 ta fore animi aduerterit. Vale militiae decus. Atque itez vale.
 Ex urbe senarum Anno salutis nostrae Millesimo quadringē
 tesimo nonagesimo primo pridie nonas Decembris.

Notū dicitur. p.
 Obiectiva dicitur p. f. d. a
 Intensiva si q. d. s. b. i. n. f. e. d.

q. istud for
 distinu d. abst
 omni speculuz. eius q. m. l. b.
 his t. b. g. t. m. g. s. t. h. e. a. r. t. i.
 O. q. z.

p. 2. de sex fundamentibus p. ambu
 lus/ coruz dubiuz et soluz

2. 2. de identitate/ v. distinu d. d. f.
 fl. m. b. g. et argu. p. b. a. 2. ff. 9

3. e. de eaz abstitionu o.
 sumati collecta. q. no. m. g.
 docet q. oblectet p. f. t. n. a. u.
 Ignorantia q. p. p. e. abstitionu
 m. t. o. z. o. c. a. s. i. o. f. u. i. t. e. r. r. o. z.
 a. ff. 12.

li. 1.

Aurea formalitatis Specula a Johanne Lops valentino edita

Um formalitatum et distinctio cognitio intellectui nro
 lum existat ad cognoscendas n. creatas mo. v. itates ois
 maxiu. v. p. maximu. etia. ad diuinas. no. circa. specul. h. formalit.
 tat. nra. ois. se. ouertat. i. gento. qd. epithemate. scripta. in. iij.
 scissuz. articulos. manat. Ubi. prius. scilicet. a. n. italia. qda. pambu.
 la. nectit. et. ipoz. dubia. soluit. Secundus. y. d. e. p. titatu. et. distine.
 tonu. indicat. diffinitoes. et. argumta. pauca. adiungit. pbabi.
 lia. Tertius. eaz. abstracton. n. a. z. sumatim. colligit. q. n. min.
 edocet. q. oblectet. et. sit. necessaria. q. m. ignoratia. abstractonum.
 multoz. occasio. fuit. error. Quantu. ad. primu. arti. est. prius
 pambulu. q. intellect. n. v. l. a. seu. formalitates. q. id. est. prio. i.
 telligit. i. n. q. s. prio. prima. itelligit. q. est. ens. v. l. entitas. et. sic. des.
 cedendo. v. l. q. ad. indiuidua. loquedo. d. notitia. distincta. et. per.
 fecta. Uoco. aut. in. p. p. osito. noticia. p. f. ecta. z. no. i. n. t. e. s. i. u. e. scilicet. q.
 ad. s. b. m. s. obiectiue. qua. scilicet. obiectuz. attingit. s. b. p. f. ca. r. o. n. e.
 sue. cognoscibilitatis. h. est. per. se. p. p. r. i. a. et. distincta. S. z. loque.
 do. de. notitia. i. n. p. f. ca. et. c. o. n. f. u. s. a. q. obiectu. attingit. solu. per. acci.
 dens. v. l. i. m. in. c. o. c. e. p. t. u. c. o. m. u. n. i. p. r. i. o. i. n. t. e. l. l. i. g. i. t. s. i. n. g. l. e. m. i. n. v. l. i. s.
 in. p. r. i. a. d. i. s. t. i. n. c. t. a. q. z. c. u. notitia. n. r. a. i. n. t. e. l. l. e. c. t. i. u. a. h. e. a. t. o. r. t. u. a. s. e. n.
 s. i. u. a. e. a. p. r. i. o. i. n. t. e. l. l. i. g. i. t. q. s. e. n. s. u. i. s. u. t. p. r. i. m. i. o. r. a. s. e. d. o. i. n. t. e. l. l. i. g. i. t. s. p. e. z.
 s. p. a. l. i. s. s. i. m. a. et. sic. ascendendo. v. l. q. ad. ens. ex. c. l. u. s. i. u. e. q. d. c. u. s. i. t. s. i. m.
 p. l. r. s. i. m. p. l. r. n. p. o. t. a. l. t. r. q. d. i. s. t. i. n. c. t. e. c. o. c. i. p. i. I. s. t. a. t. u. notitia. c. o. n. f. u. s. a.
 est. s. i. m. p. l. r. p. r. i. o. r. o. m. s. u. t. p. r. i. o. r. a. n. o. b. i. s. c. o. n. f. u. s. a. m. a. g. i. s. p. r. i. o. p. h. i.
 l. i. c. o. z. s. i. n. g. l. a. r. e. m. i. n. v. l. i. s. est. m. a. g. i. s. c. o. n. f. u. s. a. s. i. m. p. l. r. c. u. s. i. t. t. o. t. u.
 et. m. a. g. i. s. t. o. t. u. q. z. p. l. r. a. a. c. t. u. a. l. i. r. i. n. c. l. u. d. e. n. s. s. i. m. p. l. r. i. g. i. t. s. i. n. g. l. a. r. e.
 m. i. n. v. l. i. s. est. p. r. i. u. s. n. o. t. u. notitia. c. o. n. f. u. s. a. Q. u. i. e. d. i. s. t. i. c. t. a. s. q. z.
 q. u. a. l. e. s. t. o. r. d. o. a. l. i. q. u. o. z. i. n. e. s. s. e. n. d. o. t. a. l. e. s. t. i. n. c. o. g. n. o. s. c. e. n. d. o. n. a. m.
 p. d. o. m. e. t. h. a. s. i. c. s. e. h. e. t. r. e. e. a. d. e. s. s. e. s. i. c. a. d. i. n. t. e. l. l. i. g. i. t. v. l. e. e. s. t. p. r. i. o. i. n.
 e. e. n. d. o. q. z. a. b. e. o. a. d. s. i. n. g. l. e. n. o. u. e. r. t. i. t. s. u. b. s. i. s. t. e. d. i. o. n. a. i. g. i. t. v. l. e. p.
 u. s. i. n. t. e. l. l. i. g. i. t. q. s. i. n. g. l. e. R. u. d. e. t. h. m. a. i. o. r. e. v. a. d. e. n. o. t. i. t. i. a. h. i. t. u. a.
 h. i. d. e. q. u. a. p. h. i. s. i. n. t. e. l. l. i. g. i. t. q. m. p. r. i. o. i. n. e. e. n. d. o. e. s. t. p. r. i. u. s. i. n. t. e. l. l. i. g. i. b. i. l. e.

h. 13
 1. a. ff. 9.
 2. a. ff. 9.
 3. a. ff. 9.
 1. a. ff. 9.
 2. a. ff. 9.
 3. a. ff. 9.

1. ff. 9.

1. ff. 14.

1. ff. 14.

1. ff. 14.

1. ff. 14.

1. ff. 14.

1. ff. 14.

1. ff. 14.

1. ff. 14.

1. ff. 14.

1. ff. 14.
 2. ff. 14.
 3. ff. 14.

1. ff. 14.
 2. ff. 14.

1. ff. 14.
 2. ff. 14.

1. ff. 14.
 2. ff. 14.

1. ff. 14.
 2. ff. 14.

p[ro]p[ri]o p[ri]o p[ot]e[st] agnosci si v[er]o loquimur d[e] noticia actuali[m] maior
 est scilicet nec v[er]o p[ro]p[ri]o. Est aut[em] noticia habitual[is] illa q[ue] aliq[ui]d
 est natu[m] habitualiter intelli. Noticia actualis qua aliq[ui]d ac-
 tualit[er] intelli. Sed noticia virtualis est q[ui] media inter istas. r
 est illa q[ue] aliq[ui]d intelligit v[er]u[m] ut pars p[ri]mi obiecti agnit[us]
 Sed a difficultas ois c[um] n[on] h[ab]et i[n] p[er] se obiecto debite ap-
 p[ro]priata p[ro]ducit effectum nobilior[em] que p[ot]e[st] intellectus n[on] e[st] c[um]
 n[on] h[ab]et r[ati]o[n]e[m] r[ati]o[n]e[m] effect[us] nobilior[em] que p[ot]e[st] care[re] t[ame]n ex p[ar]te noticiae
 q[ui] obiecti e[st] noticia distincta i[n] p[ri]o singlis. ut p[er]tinet noticia di-
 stincta singularis est simpl[ic]i p[ri]o. R[ati]o[n]e[n] negado mior[em] p[ro] p[ri]ma
 p[ar]te. intellectu. n. n[on] p[ro] statu v[er]o e[st] i[n] p[er]dit[us]. v[er]o intellectu ex natura
 p[ot]entie e[st] nat[ur]a p[ri]o p[ri]m[us] ens intelligit r[ati]o[n]e[n] distincte. sed p[ro] isto
 statu c[um] accipiat noticia p[ro] m[is]teriu[m] sensu i[n] p[ri]o p[ri]m[us] intel-
 ligit nec p[ri]o distincte. sed p[ro]fuse. r[ati]o[n]e[n] q[ui]d p[ro]steri[us] e[st] p[ri]o intelligit.
 Sed p[ro] ambulum e[st] q[ui] foralitas e[st] rei q[ui]ditas a dequata
 que sit definitio siue n[on]. dicit rei p[ro]p[ri]etia r[ati]o[n]e[n] q[ui] n[on] suat forali-
 tates. q[ui] c[um] n[on] cadat s[ub] e[st] extra aiaz q[ui]d diuidit i[n] realitate r[ati]o[n]e[n]
 q[ui]ditate i[n] cadet sub aliq[ui]d diuidetiu[m] ponitur q[ui]ditas loco gene-
 ris. ois. n. solitas alicui[us] e[st] illi[us] q[ui]ditas n[on] ecotra. q[ui] n[on] p[ro]p[ri]a
 sp[irit]u[m] sp[irit]u[m] sp[irit]u[m] recte linee p[ro]p[ri]is v[er]o ad ens iclusiu[m] e[st] q[ui]ditas
 eius sed n[on] solitas. q[ui]ditas n[on] a dequata r[ati]o[n]e[n] foralitas d[icitur].
 Ubi notanda e[st] q[ui] p[ro] p[ri]o entia p[ro] accidens a q[ui]d p[ro] se tota remouet
 p[ri]mus mod[us] p[ro]p[ri]etatis r[ati]o[n]e[n] p[ro] ois foralitas r[ati]o[n]e[n] p[ro] i[n] diuidua r[ati]o[n]e[n] co-
 creta quoz abstracta s[un]t modi cuiusc[un]q[ue] p[ro] creta abstractu[m] est
 sua foralitas. R[ati]o[n]e[n] e[st] q[ui] n[on] i[n] h[ab]itib[us] definitioez illud abstractu[m]
 c[um] sit resoluibile i[n] conceptu[m] generis r[ati]o[n]e[n] d[icitur] e[st] ip[s]oz q[ui]ditas a de-
 quata. i[n] n[on] h[ab]itib[us] definitioez ip[s]us est similit[er] rei q[ui]ditas ut
 p[ro]p[ri]a a dequata. r[ati]o[n]e[n] p[ro] ois foralitas ut dei deitas. entis entitas
 Que difficultas sicut d[icitur] r[ati]o[n]e[n] i[n] se falsa nihil p[ot]e[st] vere dici. v[er]o
 me[n]s. sic de r[ati]o[n]e[n] n[on] p[ro] se v[er]o nihil p[ot]e[st] p[ro] se dici. c[um] igit[ur] res
 nihil includat p[ro] realitate r[ati]o[n]e[n] foralitate q[ui] n[on] faciunt p[ro] se v[er]o. q[ui]
 nullum est ad alteru[m] i[n] potentia ergo foralitas n[on] dicit[ur] p[ro]

Antip[ro]p[ri]o.
 habuit
 Actual et
 virtual
 2. dif.

x fctio[us] p[ro]p[ri]o
 So. ca negat[us]
 r[ati]o[n]e[n]
 m c l w
 2 p am.
 e forli. est
 ei.
 yditas.

dequa.
 fori. p. diff[er]entia
 4. met[er]e

So.

se d re nec erit qditas ei⁹. Rñr. q^o de re. h est de illo toto ag-
gregato ex realitate 7 foralitate/nichil p se p^our. qz p^our illi-
mitatōez foralitatīs 7 modi/ex ipis nō sit vnū per se opositū.
qz uullū respicit aliū in pō. sic p^our generis litatōez 7 drē pōt
ex eis vnū cōstitui p o^oez. foralitas ergo rei/p^our perse de
foralitate deteriata p realitatē. comō quo ens p perse d ente
finito. 7 al de hoie albo nō eiz al perse dicit de h toto p ac-
cidēs. sed de hoie detminato p albedinem. Ex q p3 quō ab-
ente per accēs(qd est ens opositū ex rebus diūsoz pntoz)re-
mouēt prius mod^o dicēdi perse. Si vō dicat. hō albus nō
pōt intelli absq albedie: igit albedo p se priomō includit i il-
lo. t3 oīa. qz oppō. oītis infert oppō. antis. Rñdāt negādo
oīas. dicit. n. fallacia oītis arguēdo ad pōnē oītis: ad pōnē
antis. nā bñ legē al p se prio. mō icludit in hoie. ergo hō n
pōt intelli sine illo. n tñ ecouerfo. vt p3 i rlatīs. q cū sint siml
nā vnū absq alio intelli nō pōt. tñ vnū in alio nō icludit in
prio mō dicēdi per se.

Antipō. ob

So.

Alia

2. di.

Secūda difficultas. quicquid cadit
sub gener cadit sub aliq ei⁹ spē. h qditas cadit sub ente extra
aiaz: qd dicit in foralitatē 7 ralitatē: igit necō cadit sub alio
illoz. s. sub foralitate. aut tamq inferi⁹ vt vt cōle 7 cōuertibi-
le. 7 per cōsequēs qditas nō est ad foralitatē supior. Rñr p^our
mō q^o quiditas 7 foralitas cōuertunt. qm quicquid in se est
foralitas est quiditas 7 ecouerfo. tñ resp cū tertij vel rei. aliqd
est quiditas qd nō est foralitas. sic entitas est quiditas oīum
nō tñ foralitas nili entis. Vel alr negat maior. aut est aliq
eius spēs. o3 addere. vt in pposito. nā quiditas cadit sub ente
extra aiaz vt spēl. mior etā falsuz assumit. vt p3 pambulo. v

So.

ex^m

mc lu
3. pamb.
qd omg
intin⁹

Antipō.

Tertiū pambulū. mod^o intrinsecus est qui alicut adue-
niens/vel recedens/nō variat rōnē foralē cōstituti. h est q mo-
dus intrinsecus non facit differre formaliter cōstitutū modū
7 quiditatis a quiditate. Sūt huiusmodi modi infinitas/ne-
cessitas. exnā. realitas. intēlio. remissio. finitas. cōtingētia: dif-

fferentia individualis et similes. Modus dicitur intrinsecus uero
 quod ineret primum modum perfectitatis. sed quia reducitur ad
 illud genus ad quod reducitur ratio formalis cuius est modus. Se-
 cundo dicitur quod adueniens non variat et reliqua. quoniam modus cum non sit
 formalitas non facit constitutum ex ipsis differre formaliter ab eo cui
 aduenit. *Drā. n. adueniens generi et albedo sbe.* hinc non variat rationes
 formales illius cui adueniunt. variat tamen rationes constituti per illa. quod
 ex albedine et sbe constituitur ratio formalis. formaliter distincta a sbe. quoniam
 albedo est formalitas. idem dicitur generi et drā est dōd. Ex modo autem et quod dicitur
 te quod dicitur distinctum. aliquid a quod dicitur constitutum tamen formaliter distinctum
 quod dicitur addit tale constitutum ad quod dicitur non est formalitas sed est modus.
 ¶ *Quæ dicitur si definitio modi est vera sequitur quod omnis modus*
 est formalitas quod est sibi. probatur omnia quod illud non est modus quod ad-
 ditum alicui variat eius rationes formales. sed quod modus est huiusmodi.
 probatur exemplificando de finitate quod addita entis tollit coita-
 tem eius deo et creaturis. per omnes variat rationes formalem entis.
 ¶ *Rūdec. quod hinc finitas variat entis abitu et dicitur litado non tamen*
 eius variat rationes formales. quod eadem reperitur in deo et creaturis. et consti-
 tutum formaliter ex ente et finitate non variat formaliter ab ipso ente. cum
 finitas (ut dictum est) non sit formalitas. *Secunda dicitur.*
 cum modus dicatur intrinsecus reductio in quod signum dicitur quod dicitur cuius
 est modus sibi quod modus per se dicitur quod dicitur dicitur illi in signum. ut
 finitas creature. infinitas deo. motus vero per accidens dicitur sibi in
 illi signum. ut eterna creature per cetera intelligentia est notandum quod illi sunt
 signa nec ad omne ens applicabilia. quod quod est divisible in tot signa quod
 sunt propria per alio signum rei operetia. *Primum signum nec est in quod rei dicitur*
 nunc propria quod dicitur in quod est pondus ordo. quoniam dicitur sunt priora. et per
 modo per se dicitur re. homo. n. prius est ens quod sbe et sic descendendo hinc tamen reperitur *Annij*
 in creaturis propter imperfectiones. In deo autem propter perfectiones
 dicitur oppositum. quod minus coita sunt priora. et ideo deus prior est deus *com*
 quod ens. illa igitur propositum in quod peritur prius prius quod dicitur rei vocat
 prior priora. ut homo est ens. Illa vero in quod peritur sbe prius quod dicitur dicitur
 pro priora. reliqua tertio priora et descendendo sic de reliquis similiter.

o. d. det. p

1148

2.

2. d. 50.

ex

no. wle. q

signa ad oē
 applicabilia
 ut 2°. p. q.

Cor^m q.
 2°. p.

2. Secūdu signū est i quo rei opetūt p̄ta negatia i eius rōe forā
 li fūdā. et sic d̄ hoīe p̄ h̄ sigō p̄nt n̄ eē āgelū n̄ eē alinū r̄ d̄ dō
 nō eē finitū. n̄ eē creatū. vñ pri^o ē hō n̄ rudibīl̄ q̄ risibil̄. r̄ de
 us prius n̄ finitus q̄ infitus. rō q̄z indrā r̄ bitudo ad cōtradic
 toria prioz ē eēnalr bitudie ad cōtraria. cū cōtradictō sit priā
 oppō. p̄ cōns deus prius ē finis vl̄ n̄ finis. q̄ finis vl̄ infinitus
 quod p̄z in figura seq̄nti. Etia seq̄nti q̄ hō prius ē n̄ risibil̄ q̄
 risibil̄. r̄ deus prius n̄ infinitus q̄ infitus. Neq̄ ex h̄ dō tribuit^{9.9}
 ip̄fectō q̄ute. n. de^o sp̄ sit inf. tus simplr. t̄m i priō signo n̄ ē inf
 nitus. r̄ sic prius est n̄ infinit⁹ q̄ d̄ itative q̄ infinitus d̄noiatue. 9.
 r̄ similiter homo prius est non-risibilis quid̄ itative quam
 risibilis d̄noiatue. rō istoz est q̄m iste negatōes explicat n̄ idē
 nitatē exteoz q̄ p̄oz ē ip̄oz distinctōe. p̄us. n. de^o r̄ infitas sūt n̄
 idē q̄ distinctā q̄z oē q̄ ē ad aliū p̄us ē ad sep̄ augusti. vñ. de
 trinitate. Ita tamē predicata negatia ordinem seruant. Antipō.

Aug dicit Aug^o 7. d. 1.
 Antipō.

finitum   cōtrar. oppō post.   infinitū

non finitū
 d̄ns.
 opo
 inf. d̄ p̄ p̄ p̄

nō finitum

3. Tertū signū ē i q̄ oueniunt passiōes affirātie vt infinitas d̄osti
 nitas creatur. r̄ homini risibilitas. Uloco autē passiōē q̄cqd
 a p̄ori de aliquo ē drāpile. r̄ h̄ mō infinitas ē passio d̄i. r̄ fini
 tas creatur. ex q̄ seq̄t q̄ n̄ oīs passio d̄rt forāl̄ a s̄bō h̄ solus
 illa q̄ n̄ ē mō. Ad c̄ euidētia ē nō. q̄ mod^o intrisec^o p̄ se al
 cui oueniēs p̄or ē ceteris passiōib^o. r̄ sic de^o p̄ ē infinitus

Antipō. p̄ q̄d est passio

Quia sapiens. et homo pius est finitus quod risibilis. ratio habet est quod tria modi
 non sunt idem foras cum suis subiectis nisi non foras distinguntur ab eis.
 ut ceterae passiones idem prius insunt. In deo tamen omnes modi procedunt
 attributa. quae sunt quae passiones. quoniam omnes modi per se sibi insunt.
 In creaturis vero sola finitas quae per se eis convenit est prior suis pas-
 sionibus. quae omnes verificantur per isto signo. Alii autem modi sunt poste-
 riores passionibus. ut existentia et realitas. quae eis conveni-
 unt in quarto signo. In passionibus est talis ordo quod passio superi-
 oris prior est et prius potest quod passio inferioris. hoc namque pius con-
 venit bonitas quae est passio entis quod risibilitas quae est passio ho-
 minis. Modorum etiam est idem ordo. nam comitatus modus est prior. sicut
 quomodo in deo et creaturis non est idem ordo priorum quiditate
 uorum ut est omnium sic neque modorum. Nam primus modus entis di-
 vine est aeternitas quae communio omnium. nam in deo sunt aeternitas. Secundus modus
 est infinitas quae minus communis est. quoniam tria omnia in deo sunt foras
 necessaria vel aeternitas: non tamen omnia sunt foras infinita. ut patet de relatio-
 nibus. Tertius modus est necessitas quae posterior est cum per infinita-
 tem possit a priori derivari. de quo. quod infinitus est unus numero. Omnes
 alii modi reducuntur ad istos. nam actualitas cum ab aeternitate non
 distinguitur ad ipsam reducitur. Necessitas est quae nichil est aliud
 quam per se aeternitas. itaque cui aeternitas per se convenit est necesse esse. ut deus
 cui convenit per accidens est contingens ut creatura. Realitas
 similiter ad aeternitatem reducitur. sicut dicitur quod multiplicat realitas in di-
 vine aeternitate existente una numero. Eternitas autem cum sit duratio
 ad infinitatem reducitur. Sed duplex est eternitas quaedam positiva operans
 deo per quam coexistit principaliter cuius dicitur tempus. et cui dicitur ista dicitur
 etiam infinitas. Alia est negativa operans quiditate. et ista non est
 aliud quam non esse ex tempore quiditates. nam isto modo sunt aeternitas et ista eternitas
 non reducitur ad infinitatem. neque arguit infinitatem. ut patet.
 In creaturis vero primus modus est finitas. quoniam eis convenit
 per se. et est a priori dicitur ipsi derivabilis. nam per rationem hominis est derivabile
 quod est melior a seculo per omnes in equalitate quam siue finitum. Secundo

ualis 2 passionum ordo

ual' e' modorum ordo

- 1. existentia
- 2. infinitas
- 3. necessitas

actualitas
 necessitas

realitas

eternitas

positiva
 negativa

q' q' dicitur esse
 eterne

entis. 1. finitus

2. necessitas

4°
Dus est heccitas: individuum nāq; eēalr pē nā; nō includit nī
si heccitate. Terri^o ē exnā q̄ individuo recte lineae accidit ab
exnā. n. p̄cidit ip̄; singl̄e s; q̄ ē ens perse poible in p̄nto. Isti
duo vltimī modi insunt creaturis p̄ accēs. qz p̄ rōez hoīs nū
q̄ poss; drārī q̄ sit singlaris vel exnā. Realitas aut̄ / 7 cōtīgē
tia reducunt̄ ad exnā s; obicit̄ cōtra ordinē sic p̄ quocūq; si
gno insinitū ē insinitū. 7 finitū ē finitū. s; ifinitas est posterioz
exnā ergo 7 finitas. Rūdet̄ q̄ maior est solū vā dīijs q̄ dita
tius. De isto m̄ ordine modoz n̄ est m̄tus curān. Quartū si
gnū est in q̄ rei veniūt q̄ p̄ accēs sibi insūt. sic deo iusticia 7
misericordis q̄ respiciūt creaturā. Accidūt ista sibi eo mō q̄
hīerius accidit sup̄iori. q̄nis iste modus solū pprie in creatu
ris repiā q̄bus i h̄ signo cōueit exnā 7 cōtīgē. ia. 7 p̄ a acci
dētalia. int̄ q̄ est etiā ordo suo mō.

nō leg
nō leg
ob.
Sō.
ex^m
nō

l. sig^m

Quartum preambulum est ens capitur dupliciter primo
fm totam suam latitudinem. ut est comune equiuocum enti
reali 7 enti rōis. 7 h̄ mō ē subiectū adequatū idēptitatis 7 dī
stinctōis intelligitatis 7 volūbitatis. Et istō didit̄ imediate
cū suis passionibus in ens in aīa / 7 extra aīa; ut p̄z vi. met.
ex quo sequit̄ q̄ oīs distinctio ē in aīa. v̄l p̄t aīa; sc̄do capit
p̄ ente extra aīa; 7 sic ē cōe vīuocū deo / 7 creature. s; e 7 acci
dēt̄. isti^o passioēs adequate sūt vnitas vitas boitas. Realī
tas v̄o / 7 aliquiditas n̄ sūt passioēs huius entis trāscendentis.
s; entis cōtracti p̄ exnā; Ex q̄ seqt̄ q̄ quis p̄les forālitates
sint p̄la entia: n̄ tū p̄les res. Ubi est notādū q̄ forālitates diū
se / vel incōpossibiles (ut hūaitas 7 afinitas) denoiatiue bñ sūt
p̄les res, s; forālitates n̄ diūse sic sūt ille q̄ i vno singlarī rept
unt̄ n̄ sūt p̄les; s; vna res. qz oēs vnica realitate reant̄. Si dī
cat̄ ergo realitas est comunioz forālitate. qz p̄les forālitates
in vna realitate cōueiunt: Rūdet̄ q̄ ē comunioz coitate fūda
m̄tali qz vna realitas fūdat p̄les forālitates. s; n̄ cōmūitate v̄l
tatis. Et istō ēs reale dī imediate 7 adeq̄te p̄ quātū; non

o. me. dī aīa.
oē ens
a^t ex aīa;

Cor^m q̄
nō leg
forāl
a^t modū

ob²

Sō.

Ar. q.
Comunio 2. d.
a^t cōitate fūdamētali.
a^t cōitate vnūsalitatē
a^t i tota sui lat.
a^t i aīa
a^t nō. 2° dū.
a^t ex aīa; 2° ē
cōe vnūsalitatē
a^t deo et aīa
a^t v̄l ista p̄z 7 p̄ambulo. v̄l dī.

3° ex nā.

Realitas
cōtīgētū

l.

l. pam. e
qz ens
capit du. f.

Cor^m q̄

Emb
gr^o dū.

10/ d/ p

quantum. qd p finitū / infinitum fieri non contingit.

¶ Quid dicitur si oēs ens ē i aīa. Extra aīaz sequit̄ q̄ oīs distinctō erit
real vī rōis. oīs ē flz. 7 pbat̄ oīa. cū distinctō sit passio entis
p oīs. cū passio n̄ excedat sbm suū n̄ sūt pōnda nisi duo gnā
distinctōnū. R̄n̄r negādo oīaz. qm̄ quis oīs distinctō sit in aīa
vī p̄t aīaz. n̄ tū oīs distinctō ē rā. vī rōis. distinctō. n. p̄t animā
didit̄ i q̄ditatiā / n̄ q̄ditatiā. ut patebit. sub q̄ vltia cōtinet̄
real. S; pōt instar rōis distinctō p̄t aīaz. ē in re. i gīe ē real. tūc
oīa. qz oīs relatiō specificat̄ ab extreīs. R̄n̄r negādo oīaz. qz
sic aliquid ē in eē diuina. qd n̄ ē eēnale. sic aliq̄ distinctō ē in re
q̄ n̄ est real. s forālis. vī eēnal. Ad pbatōez omnis relatiō siue
distinctō specificat̄ ab extreīs. tenet vūz denotiatiue. 7 h̄ mō
pōt distinctō forāl dici real. sic forālitās dī res saltē denotiā
tiue. vī alī distinctō forāl pōt dici real. realitate fūdamētī. nō
extremoz. extrēa eīz sūt forālitates. 7 n̄ res. 7 ista specificatio
nunciat̄ potius a fundamento.

ca. neg. 179

Rob.

gātissima. So. et
notissima quidē.

ak.

¶ Scda dicitur si idēptitas / distinctō real sūt passioēs entis real
7 sic de alijs dicitur i gīe nllz ens reale repit̄ sic ill. per oīs for.
7 pla. erūt idē realr / distincti. Est flz. R̄n̄r q̄ iste passiones
sūt passiones entis real distincte. ideo ad saluādaz cōtēbilita
tez cū suo sbō sufficit q̄ sbm n̄ inueniat̄ absq̄ altera pte. mō
for. 7 pla. distiguunt̄ realr. 7 nō oīz q̄ sint idem realiter.

dist.

¶ Quidā p̄bulū ē. es extra aīaz. qd ē cōe deo / creaturis. diuī
dit̄ i q̄ditatē sb̄ q̄ forālitās. 7 eēna cōtinet̄. 7 i realitatē rectitu
dis. vī obliq̄tatis. 7 iō cū distinctō p̄t aīaz. sit passio etīl p̄t aīaz.
īpa didit̄ in distinctōez q̄ditatiā sb̄ q̄ sūt forāl distinctō. 7 eēna
lis. 7 in nō q̄ditatiā sub q̄ sūt ex nā rei distinctō. 7 realis. rō
qm̄ ad diuisionē subiecti. diuidit̄ ppria passio. Ex quibz se
quit̄ q̄ p̄t animā. iij: sūt genera distinctōuz. scz ex nā rei. real
forāl 7 eēnal. 7 qz n̄ ē pōnda p̄ralitas sine nccitate. n̄ sūt po
nēde distinctō se totis obiectiue / se totis subiectiue. ab ill dī
R̄n̄r cū q̄lz ens obiectiuū / cōe sit forāle. sequit̄ q̄ oīs

m. lu
q. pan.

cor.

cor.

In q̄ditate. sub qua foralitas
et eēn. gti

quom
tenet ext aīaz q.
s̄r̄ seu subdidit̄ dū. s̄
(Quom distinctō
p̄t aīaz. sit passio entis
p̄t aīaz) ipa disti.
diuidit̄ in distinctōez. s̄

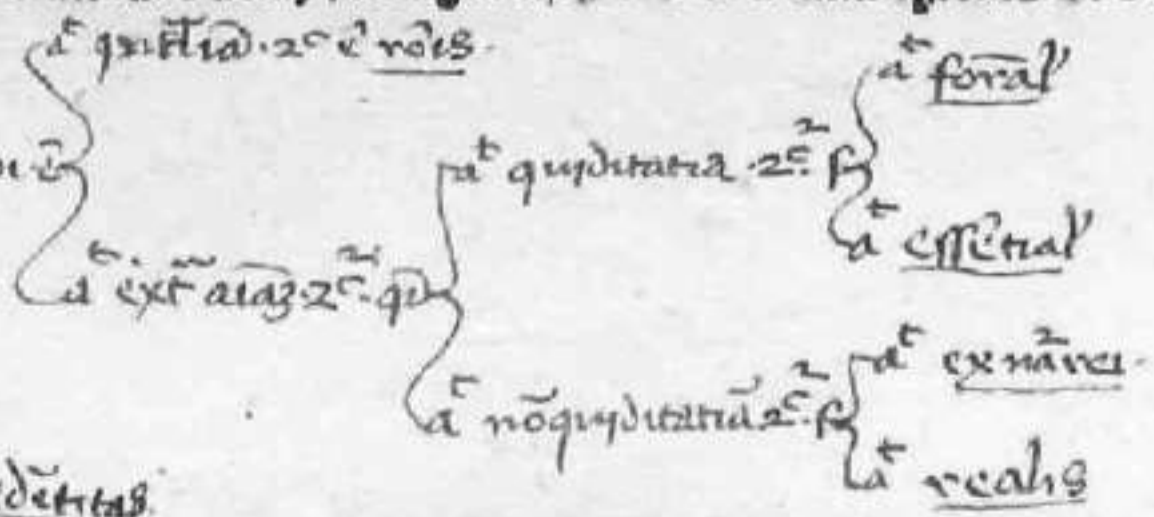
i realitate
rectitudinis vel
obliq̄tatis
forāles
essēntiales
ex natura rei.
et reales.

cor^m
 ex^m
 ex^m
 Antip^m
 So.

 Distinctio obiectiva e formalis, cum o[mn]e ens subiectiu[m] sit reale, et si
 ngle) sequit[ur] q[uo]d q[ui]s distinctio subiectiva est real[is], ponit[ur] q[uo]d diffic-
 to se totis subiective, e[st] cui[us] extre[m]a i[n] n[on]a ueniunt e[ss]entia, singulari.
 ut suppositali, ut for. et pla. Distinctio se totis obiective e[st] cuius
 extre[m]a i[n] n[on]a ueniunt q[ui]ditate coi. ut due d[omi]ne. s[un]t. n. po diu[er]se. et
 ita po[ss]it maxima distin. et alias i[nter]fere[n]s. q[uo]d t[ame]n v[er]o ip[s]os. ta[m] i[n]diuis[ib]iles
 i[n]t[er] ens et eius passio[n]es. Si arguat[ur] q[uo]d id[em] po[ss]it dici de distin.
 essentiali. q[uo]d n[on] est po[n]da ut distincta a formalis. q[uia] sine illa re-
 p[re]s[en]tari n[on] po[ss]it. n[on] e[st] simile. et ratio est q[uia] i[n]t[er] ens obiectiu-
 us et forale, n[on] e[st] distinctio q[ua]si admodu[m] i[n]t[er] e[ss]entia et foralitate.

nole q[ui]
 q[ui] 1.
 q[ui] 2.
 3: q[ui] q[ui]
 q[ui] q[ui]

 Ens i[n] aia duplex est. vnu[m] q[uo]d e[st] se totu[m] cat[er] ab aia p[er] actu[m] eius
 collatiu[m]. et istud p[ro]p[ter] d[omi]ne ens rois. Ex q[uo] distinctio[n]e sequit[ur] po
 q[uo] intellecto n[on] e[st] es rois q[ui]m s[un]t se tota n[on] cat[er] ab aia. s[ed] p[er]cia[er] ne
 q[uo] cat[er] p[er] actu[m] collatiu[m] e[st] ergo es rale de p[ri]mo q[ui]litaris. Sec[un]do
 sequit[ur] q[uo] es rois e[st] rlo rois. tu[m] q[uia] e[st] p[ri]ncipi[u]m i[m]mediatu[m] e[st] respecti-
 uo. s. act[us] collati[us]. q[uo] ut sig[na] r[ati]o[n]e r[ati]o[n]e. p[er] o[mn]is n[on] po[ss]it e[ss]e p[ri]ncipi[u]m
 absoluti. s[ed] r[ati]o[n]e. tu[m] q[uia] e[st] eritas e[st] hitudo rei ad re[m] opate. p[er] h[oc]
 n[on] q[uo] itlcus d[omi]nit[ur] et opat vna[m] re[m] sibi v[el] alit[er] fabricat duas sec-
 undas i[n]t[er]io[n]es q[ui] s[un]t etia[m] rois. s. itetoez sibi et p[ar]ti. et itetodem gnis
 v[el] spei et alioz p[ro]bilitu[m]. Copat. n. itlcus n[on] n[on]a huana n[on] ad
 q[ui]cu[m]q[ue] s[ed] ad ea solu[m] ad q[ui] e[st] opabilis e[st] ad ididua de qb[us] v[er]ifica-
 ri po[ss]it. Ex q[uo] seq[ui]t[ur] q[uo] cu[m] mod[us] p[ro]ndi suat a mo e[ss]entia[n]bil po[ss]it
 de pl[ur]ib[us] ididuis solu[m] p[ro]dicari. nisi sit solumo i[n] pl[ur]ib[us] i[n]diuis-
 duis p[er] o[mn]is n[on]a huana s[ed] vnitare m[ai]ori q[uo] sit vitas n[on]era e[st] pl[ur]i-
 b[us] i[m]muicabilis p[ro]et i[n]tellectu[m] p[ro]sequens vniuersalis. Alio
 est ens i[n] aia q[uo] s[un]t esse agnitu[m] cat[er] ab aia. et hoc mo o[mn]e es r[ati]o
 le terminans actu[m] intelligendi est ens i[n] anima. quoniam ac

= q[ui] totu[m] de id[em]itas
 p[ro]p[ter] q[ui]s co[n]iecta

cipit esse cognitū ab ea. Accipe enim esse cognitū nō est nisi ter-
 minare actū intelligēdi. Ex q̄ sequit̄ prior q̄ nō oē ens in aia ē
 ens rōis. Secūda q̄ eē cognitū nō est cognitō vel actus intelli-
 di. qm̄ illud est forālī in obiecto. ⁊ p̄ducit̄ per actū intelligen-
 di. cognitō ūo est in intellectu. Istud ens in aia ⁊ ens rōis duē-
 unt qz vtrūqz ē r̄spectiuū. p̄ eē. n. cognitū refer̄ obiectū ad p̄m
 cognoscētes. Dr̄it t̄m qz ens rōis causat̄ per actū colatiuū intelli-
 llcus. eē vero cognitū causat̄ in obiecto per actū rectū. ideo nō
 est ens rōis q̄uis fm̄ se totū causet̄ ab intellectu. Or̄it̄ difficult̄
 tas qz d̄iuisio entis extra aiaz in forālitate ⁊ relitate v̄r̄ s̄balter-
 na. qm̄ vnū memb̄z s̄b altero d̄t̄etur. ois. n. forālitas est res p̄
 beatū augustinū prio de trinitate dicentē. oio nulla res est
nichil est. igit̄ diuisio nō est bona. R̄ndet̄ q̄ aliquid eē rem-
 stat. Dupl̄r. vno mō forālī. ⁊ sic sola realitas est res. Aliomō
denotiatiue. ⁊ sic ois forālitas est res, si dicas saltē denomina-
 tiue vnū memb̄z d̄t̄etur sub alio ergo d̄o n̄ est bona. R̄ndet̄
q̄ h̄ solū ē v̄uz in diuisione data per dr̄as q̄ditatiuas. Secū
da difficultas v̄uz iste pp̄oes s̄nt d̄possibiles. om̄s sp̄es d̄sti-
 ctōis p̄ter aiaz s̄nt sp̄es d̄spate ⁊ oppolite. ⁊ qz vna iterat̄ aliā
 affirmatiue. R̄ndet̄ q̄ q̄l̄z d̄stictō p̄t̄ dupl̄r d̄siderari. vnomō i eē
p̄ciso ⁊ abstracto. ⁊ sic se inferunt negatiue. qm̄ ad disperatis lo-
 cus t̄nt negatiue. v̄n b̄n sequit̄ dr̄ando. a. d̄stictōez int̄ hoiez
 ⁊ equū. hec est d̄stictō realis. vn̄ ecōtra. Aliomō
in eē d̄creto ⁊ inclusiuo. ⁊ h̄ mō d̄stictō realis int̄ equū ⁊ hoī-
 nez qz includit forālez d̄stictōez sine q̄ eē n̄ poss̄ arguit illaz
 in eē lemper d̄creto. v̄n b̄n sequit̄ d̄ eis. d̄stingunt̄ realit̄ ergo
 forālī rōe i clusiois. cōuerso t̄m n̄ v̄z. Exēplū dat̄ alibi oppō-
 straria ⁊ extradictoria s̄nt d̄spate sp̄es ⁊ i eē p̄ciso se arguūt
 negatiue. Sz qz cōtraria cōtradictoria includit sine q̄ rep̄it̄
 n̄ p̄t. iō straria vt sic maior ē cōtradictoria ⁊ ferēs illā affirā-
 tiue vt p̄z b̄n. n. requit̄ albedo q̄ icludit negatōez nigredisē n̄
 gredā oppolita strarie ergo cōtradictorie rōe illi⁹ negatōi icl̄e.

Coz. 1. 2.

f. 53. o. dr. 1.

f. 1. 2. 4.

. 50.

p. ob.
. 50.

f. 50. dr. 2.

. 50. 3.

dit̄e q̄l̄z d̄stictōez

- Sed p maiori en

pprie nō est p

in spē spālī

aliā inf

Distin

Antipo

uaz

mo

ē m

fall

Obz

liqu

7 ista

cificā

So

7 q̄ di

diq̄ secū

dī tīgūtū

illud est fall

Antipo

eti homines, D

cludit. 7 h mō eēnā

uiduis eiūsdē spēi. vbi

ueniant in eadē rōne fo

Distinctōne ex nā rei. 7 infere

arguit suā genericā. Si dicat. hū

Antipo

reliquū. s omīs spēi distinctōnū sūt dispate

So

nullū oppositū icludat alterz forāl: pōt tū eēnā

liter. s. cū vnū sine alio regiri nequit hoc p̄ in relatiō

- Secūdo notādū q̄ duplex est ordo in distinctōibz. p̄m̄s est q̄

ditatiuaz. in q̄ continent distinctō eēnā. 7 distinctō forāl. q̄z

p̄ma est maior. 7 pōt dici p̄ q̄ditatiua. p̄z nō q̄z ei^o extreā

sūt eēnā cū exnā. q̄ cū realitate idē signū sibi d̄teriat. rōe cui^o

pōt̄z infer̄ realem. Secūduz ordo est distinctōnū nō q̄ditati

uaz. i q̄ ordie sūt posite distinctō real. 7 distinctio ex nā rei. sed

p̄ma dicitur maior. Cum ergo dicitur cōmuniter maior dē

2. Distinctio nō q̄ditatiua

...ne distincōis aut
...generica-speci
...fert. In dō 9°
...al nō in
...porē
...ndā
...ez
...t
...s
...iā
...for
...tur
...qz per
...est flm
...ndez forā
...ab eterno.
...natura rei. ne
...ates. secūda inter
...qz int̄ has distincōes
...uos ordines. Ex his se q
...reali maior. ⁊ formal' eēns
...as q̄ minores opatiē distincōes
...ncio ex natura rei est duplex q̄da3 gene
...ad omnes quoz species supradictas. ⁊ ista
...q̄ distincō preter animas adequate. ⁊ ordinat̄ cu3
...libet sui spē eēnaliter. ⁊ a q̄lz inferē. ⁊ hec iuestigat̄ comuniē
...in vias oppōnūz. ⁊ maxime contradicōis. nā de eodē ex nā rī
...nō vificant̄ contradictoria. igit̄ de quib' cūq; vificant̄ illa dī
...stingunt̄ ex natura rei. ⁊ similis de alijs oppōnib' p3. nā per
...coīcabilitatē ⁊ incomunicabilitatē q̄ priuatine oppōr arguē
...Distincō ex natura rei int̄ eēs ⁊ pprietatem. qz priuatine op

posita eidē ex
Diversitate
nus 7 d
idē
di

da
tia

obz

steri
stincta

Alis de

alē sic in

ne sicut in di

ctio ad sepabu

So

tas extremoz solu

ad pbatōez pōt dici q

z

ris. ut p3, vel dī q̄ eēnal i

maior. q̄ ordo dī maior 7 p

1P obz

rum Arguit p̄do sic distinctō eē

una nō est altera maior. n̄a videt nō

So

foralitas sic igit̄ subiectū de s̄bo ita passio e

negādo aīa ad pbatōez dī prio q̄ eē n̄ est foralita

patebit. vel aliē q̄ s̄ eē sit foralitas 7 inferior ea licet in e

p̄cīdere a formalitate. q̄ s̄. n. inferius pōt a suo supiozi p̄ci

dī secundum id quod addit ei. 7 sibi comperari ut distinctū

7 i deo sicut eē addit formalitati sic distinctio distinctio. 7

per id dicitur maior sicut homo quamuis sit animal. tamen

est intensius maior totū n̄ q̄ plura includens q̄ animal.

ne ducunt p3 inter
 entia. s3 extre
 (cas) min^o co
 st maior
 est ma
 .S3

guen
 vt e
 liter
 rellec
 mox
 pantie
 idamta

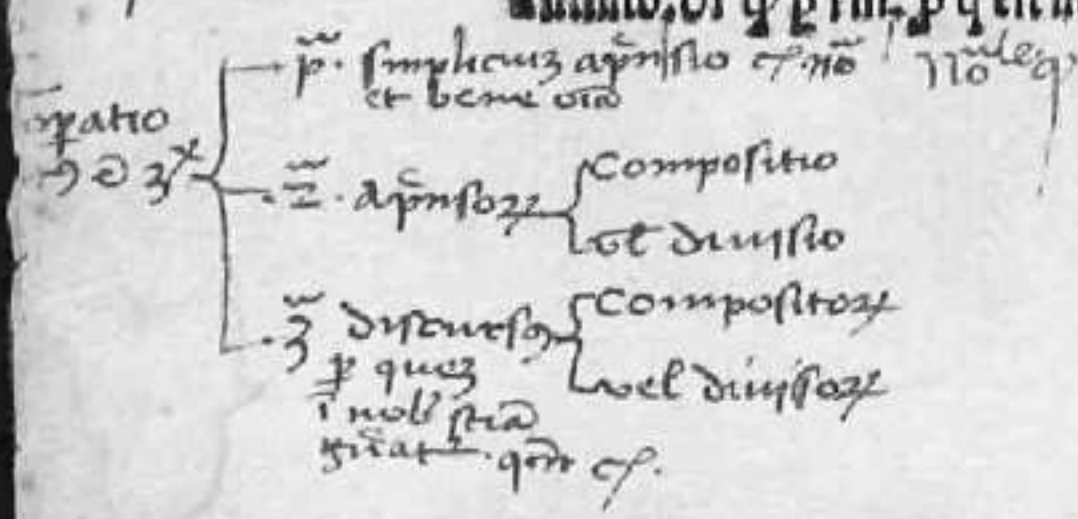
ma. d3 in
 cendes nam
 dit dispantie.
 a q3 s3t eiusde3 rois
 ptitas e3 resp3us intri
 ni3t in b3 q3 sicut distinc

s ad bonu sensu. 7 distincto
 hic idemptitas alicui^o ad se est
 alicui^o ad aliud e3 idemptitas real^o 7 p
 cat ho 7 asin^o distingunt^o actuali p3 intel
 cri^o negatoem actuali includit q3 in fdo signo

us distincto actuali no est opatio intellectus diuisius
 Respondet q3 actual distincto q3 est actual negato incoplexa
 toz est p3 ai3am q3 homo f3dat negatoez asini 7 ecotra actu
 alr in re. S3 distincto actuali mediante copla vbal3 facta n3
 est p3 intel ec3u cu3 sit ei^o opatio diuisina vt dictum est.

Orit difficultas per que actum intellectus cat eiusmodi
 distincto d3 q3 p3 fm. p3 q3 est notandu. q3 triplex est intellectus

o. p3 diffi^{tas}

1. p. operatio prima dicitur simpliciter a p. s. et ista est noticia in-
 complexa q. intellectus fert in obiectu absolute. Et huic conuenit
 abstractio precipua in qua non reperit veritas neq. falsitas
 q. abstrahentiu no est medatiu, ij. phisicor. Hec abstractio
 neq. p. c. i. n. a. ea q. aliquid precindit et intelligit absq. co. q. est
 extra rationes foralem eius. Secunda operatio e. ap. s. con-
 positio vel diuisio et ista est noticia complexa q. intellectus fert
 in obiectu ap. s. i. p. m. alii opando positine. aut negatiue, et
 huic conuenit abstractio diuisiua in q. consistit v. i. t. a. s. v. l. falsitas.
 Est aut abstractio diuisiua illa q. aliquid vere diuidit et ne-
 gat ab alio. Et de ista op. a. t. o. e. intellectus loquendo e. v. n. i. s. i. l. l. d.
 tritissimu dictu. s. intelligere rem alit. q. sit in se. s. op. s. i. t. i. u. e.
 aut diuisiue s. i. l. l. o. m. o. intelligere. Ex. e. p. l. u. p. i. v. t. intelligendo d. u. z. e. e.
 corporeu, ex. e. p. l. u. s. d. i. u. i. d. o. cor. u. n. i. e. e. n. i. g. r. u. m. intelliget re. a. l. i. t.
 q. sit in se p. c. i. s. i. u. e. n. e. s. t. f. a. l. s. o. m. o. intelligere ratio q. m. falsitas so-
 lu. debet se op. a. t. i. o. n. i. intellectus. Ex quo sequit non oportere
 addere q. comunit addit. s. intelligere rem aliter quam sit in
 se et sub modo repugnant nature sue est falsomodo intellige-
 re. Tertia op. a. t. i. o. e. s. t. d. i. s. c. u. r. s. u. s. c. o. p. o. s. i. t. o. r. u. m. v. e. l. d. i. u. i. s. i. o. r. u. m. p. e. r.
 quez in nobis scia generat. q. m. d. e. m. o. n. s. t. r. a. t. i. o. e. s. t. s. i. l. l. o. g. i. s. m. u. s. 1. p. a. g. q. d. e. s. t. d. i. u. i. s. i. o. e.

Antip.

Ex. p. s. Compositio

Ex. 2. s. Diuisiue

1. pag. q. d. est diuisio.

2. Dist. 2. Secunda di. si idētitas alicuius ad se esset r. l. o. r. a. t. i. o. n. i. s. c. u. m.
 o. i. s. d. i. t. a. s. s. i. t. i. d. e. n. t. i. t. a. s. s. i. t. a. s. c. o. l. z. a. d. s. e. e. e. t. r. l. o. r. o. i. s. 7. s. i. l. l. r. e. n. t. i. t. a. s.
 q. e. s. t. s. i. l. z. i. t. q. z. p. e. e. d. i. t. o. m. n. e. z. a. c. t. u. r. o. i. s. e. r. g. o. n. e. s. t. r. l. o. r. o. i. s. N. e. c.
 p. o. t. e. s. t. d. i. c. i. r. e. a. l. i. s. e. u. q. l. i. b. e. t. t. a. l. i. s. p. s. u. p. p. o. n. a. t. e. x. t. r. e. m. a. r. e. a. l. i. t. e. r.
 d. i. s. t. i. n. c. t. a. D. i. c. e. n. d. u. q. d. i. s. t. i. c. t. i. o. a. l. i. c. u. i. u. s. a. s. e. p. r. o. p. r. i. e. n. o. n. e. s. t.
 r. o. i. s. s. a. d. h. u. c. s. e. n. s. u. s. s. q. d. n. o. a. c. e. p. t. u. s. e. i. u. s. d. e. r. e. i. d. i. s. t. i. n. g. u. n. t. u. r.
 r. o. e. s. i. c. i. d. e. n. t. i. t. a. s. a. l. i. c. u. i. u. s. a. d. s. e. n. o. n. e. s. t. p. p. e. r. o. i. s. 7. p. o. s. i. t. i. u. e. e. u.
 s. i. t. a. n. t. e. o. e. z. a. c. t. u. r. o. i. s. S. z. p. o. t. d. i. c. i. r. o. i. s. n. e. g. a. t. i. u. e. p. e. r. c. a. r. e. n. t. i. a.
 d. i. s. t. i. n. c. t. o. i. s. r. e. a. l. q. m. a. d. u. o. d. u. d. i. d. e. n. t. e. q. e. s. t. a. b. s. o. l. u. t. u. n. e. g. a. t. i. u. e.
 q. z. n. o. n. e. s. t. a. d. a. l. i. u. d. n. o. n. t. i. n. p. o. s. i. t. i. u. e. a. b. s. o. l. u. t. u. c. u. s. i. t. i. n. d. i. s. t. i. n. c. t. u. s.
 a. d. a. b. s. o. l. u. t. u. 7. r. e. s. p. e. c. t. i. u. s. E. t. e. t. a. l. i. r. 7. m. e. l. i. u. s. q. t. a. l. i. s. i. d. e.
 b

2. p. h. 2.

2.

3.

Dist. 2.

50.

ak.

distincta dicitur quod est verum de reali ratione actuali. non de fundamentali
 quod est ydemitas alicui ad se hanc de primo articulo dicta sufficienter
 Etantum ad secundum articulum est notandum primo
 quod quilibet distinctio potest dupliciter considerari. uno
 modo positivè et sic requirit duo extrema positiva a qui-
 bus denominetur, ut distinctio rationis/duo entia rationis-
 formalis distinctio/duas formalitates. et est ratio quod omnis
 relatio specificatur ab extremis. Alio modo negativè pro non
 ydemitate extremorum. et hoc modo formal distinctio reperitur
 inter formalitatem et modum, sed ista distinctio negativè/con-
 muniter appellatur non ydemitas et est superior ad distinc-
 tiones. Secundo notandum quod quilibet distinctio potest inue-
 stigare et deduci per extrema contradictionis sumpta a primo
 principio. scilicet de quolibet esse vel non esse et de nullo simi-
 lino et hoc infallibiliter et quasi dicitur adiecta tamen determinatione
 distinctiois investigande et suorum extremorum ostentia. ubi gra. Disti-
 ctio rationis hoc modo investigatur sic arguendo. a. est subiectum p-
 p-ois. et b. non est subiectum. et a. et b. sunt entia rationis ergo diligunt
 ratione. omnia est evidens. quoniam si de eodem ente ratio non verificantur contra-
 dictoria rationis: per istas partes per se principii. ergo de quibuscumque ibi
 verificantur distinguuntur ratione. Distinctio ex natura rei inue-
 stigatur sic. Diffinitio constituit ex natura rei hoc est per aia. Diffinitio
 per se ite dicitur capiendo diffinitum non constituit se et sunt diffinitio et diffi-
 nitum duo entia ex natura rei. igitur distinguuntur ex natura rei. per omnia
 per eandem secundam partem per se principii deducendo suo modo. Distinctio
 formalis sic. rationale formaliter constituit homines. risibilitas non. et abo sunt
 due formalitates ergo rationale et risibile formaliter distinguuntur. Dis-
 tinctio realis sic. forma substantialis realiter actuatur materia. forma accidentalis
 non. vel sic materia non se actuatur realiter. et utrumque horum est res. ergo distin-
 guuntur realiter. Distinctio essentialis sic arguitur. homo est essentialiter risibilis. asinus non.
 et quilibet eorum est essentia vel includens essentiam. ergo distinguuntur essentialiter. Ita
 quod quilibet distinctio deducitur per sua extrema contradictoria. ut formalis per
 formalia. et essentialis per essentialia contradictoria et sic de reliquis suo modo.

m
 C. 2. p.
 p. no. q.
 q. d. g. s. d. u. r.
 a. nega.
 m
 2. no. q.
 p. n.
 roms.
 x. na. rei.
 vales
 calis
 chs

Inteta 9

Sed distinctio forālis est ponenda inter forālitates diūsas
et in impossibiles. ut sunt huānitas/ asinitas. et huiusmodi. vel
inter non se includentes. ut sūt genus et differentia et similes.

Ad. 2^m

Ad secundū negat qd pat et essētia sint due res uniformiter
realiter. et essētia (que est sua existētia) est comunicabi-
lis. ideo non potest esse extrema distinctionis realis. reali-
tas vero patris est incōmunicabilis per quā est res realit̄ dis-
tincta a filio. et sic de realitate filij. et spiritus sancti. est dicen-
dum. Aliquis posset arguere. pater p suā realitatez in cōmu-
nicabilez distinguitur a filio realit̄. et ecōtra. sed essētia diuī-
na i patre includit realitatē illā et in filio filij realitatez. igitur
essētia diuīna in patre distinguetur realiter a se in filio. qd est
impossibile. cōtra deducit. qz illa distingūtur realiter que hñt
distinctas realitates incōmunicabiles. Respondet negando
consequentiam. ad probationem illa distingunt̄. i. e. est veruz
si habens vnā realitatem non includit reliquā. modo diuīna
essētia vtramq; includit. ideo a se non realit̄ distinguit̄.

Antipō
obō

So.

no. rom. 8.

Distinctio rationis est distinctio cuius extrema sūt etia
rationis solo actu collatiuo originata. dicit̄ origina-
ta actu collatiuo. qm̄ a quocunq; originat̄ ens rationis. etiam
distinctio rationis. q̄ est eius passio. positis enim entibus rati-
onis. necessario ponitur distinctio rationis. cum sit respectus
intrinsicus adueniens. Ex qua diffinitione sequitur priuō. qd
duo contradictoria non distingunt̄ rōne. qz alteruz extremuz
est ens reale. vel etiam vtrumq;. secundo seqt̄. qd cum nulla res
sit duo entia rationis. nichil a se distinguitur ratione. qd est
communiter dictum. et satis improprie. quis concept⁹ subiec-
ti et predicati eiusdem rei distinguat̄ ratione. sed non sequi-
tur ex hoc qd idem a se distinguetur ratione. Tertio sequitur
qd communis opinio ponentium distinctionem rationis inter
attributa diuīna. vel inter relationes. per hoc qd intellectus po-
test indistincta distinguere. videtur in ppa. qm̄ nec pfectiones.

1.9^o

2.9^o

3.9^o

Cuiusque aliquid etiam falsum distinguit ratione. nec distingui potest sic, quod sic
 probatur. cuiusque repugnat sibi. repugnat propria passio. sicut in divinis
 perfectionibus quod quibuslibet entibus realibus repugnat esse eadem ratio. ut patet.
 ergo distingui ratione. omnia probatur. cum distinctio ratio sit passio entis ratio
 nis. Aliqua ad maiorem rationem. quod quilibet divinis perfectionibus et civilibus entibus
 reali repugnet in se esse ens ratio. et per omnia distingui ratione in se. si tamen
 ut sunt obiectum in nobis intellectu nostro. quod ut sic sunt etiam ratio. Contra
 hoc arguitur. sic divinis perfectionibus in se repugnat distingui ratione. igitur ut
 sunt obiectum in nobis. omnia est evidens. quoniam ille perfectiones sunt eadem ratio
 formalis in se. et in nobis. quod sic probatur. quod quilibet sunt unum numero. sunt unum
 ipse et in ratione formalis. sicut eadem numero perfectiones divine que sunt in re et in
 se. sunt cognite nobis. quoniam si non. sequitur quod non cognoscimus ipsas. igitur
 sunt eadem in ratione formalis. vel eadem ratio formalis in se et in esse cognito
 nobis et obiectum. Si dicatur arguitur. concludere verum. tamen quod in esse
 cognito habet alium modum essendi quam in se. id est ut sic distinguntur ratione.
 Contra illud est cognitum et ille modus essendi non est ens ratio. igitur si illud
 non potest distingui ratione. autem probatur. tamen quod illud esse cognitum non est aliud
 quam actum intelligendi terminatur. tamen quod illud esse est in obiecto. ens ratio
 in intellectu. igitur non est ens ratio. Idemitas ratio est idemitas entis ratio
 in se concepti absolute de qua contradictoria ratio verificari non potest. quoniam talis
 idemitas. est carentia omnis distinctio ratio. Sed arguitur. quod talis distinc
 tio non sit ponenda quoniam si sic esset inter entia ratio omnia est sibi. ergo autem
 omnia est evidens. sicut veritas omnis probatur quod inter illa que sunt eiusdem
 ratio non potest esse ratio dispartie sicut omnia etiam ratio sunt huiusmodi quoniam
 omnia vivocantur in eadem ratio ergo. maior ostendit nam per hoc dicitur ratio
 equantie et dispartie. quod ratio equantie est inter extra eadem ratio
 sicut distinctio est relatio dispartie patet per eius diffinitioem igitur non est po
 nenda inter entia ratio. Secundo sic talis distinctio est ficta cum non habet correl
 pondere in re ergo. Ad primum dicitur quod inter ex rema eiusdem ratio ut
 sic non est ponenda distinctio sicut idemitas sicut inter illa non ut eiusdem ratio bene.
 exemplum patet in sor. et pla. quod non distinguitur in humanitate. sicut in dra pro
 flatca modo duo entia ratio ratione suarum dicitur non sunt eiusdem ratio. per
 nos ut sic distinguntur ratione. Ad secundum dicitur quod distinctio ratio sicut habet

Idemitas ratio

In re. sō sibi aliqd corrdet nō in re cui tribuit̄. s̄ i re a q̄ suis̄.
Id circo n̄ ē ficta velut chimera cui nihil sile correspondz. Et
igit̄ a re distinctio rationis hoc modo. qz ex hoc q̄ intellect̄
scipit distinctionem esse in re ponit alibi distinctionem eo or
dine quo eam percipit esse in re.

De Dine ex natura rei.

Distictō ex nā rei specifica ē illa cui⁹ extreā sūt qditas ⁊
mod⁹ intrinsec⁹ v̄l duo moī Ent⁹ moī ē distictio albedis ⁊
intētōis. v̄l finitatis ⁊ infinitatis. huānitatis ⁊ dīē ididūal ⁊ si
milis. Et ista d̄r ex natura rei qm̄ alterz extrinū ē qditas. q̄ nō
est res. s̄ aliqd rei. pōt ēt appllari modal̄ pp̄t̄ alīz extrinū aut
vtrūqz. ēē modū. ⁊ d̄r specifica vt p̄ ista n̄ intllat̄ illa distic
tio ex natura rei generica ⁊ oib⁹ cois. de q̄ cois ē fmo q̄ ni
hil est aliud q̄ distinctō p̄f aīaz. Qd̄ aut̄ ista sūt ponenda p̄z
qz ei⁹ extrinū nulla alia distinctōe distiungunt̄ specifica vt cui
dens est. Idemitas ex natura rei est idemitas entis preter
aiā absolute cepti s̄ q̄ n̄ p̄nt̄ contradictoria ex natura rei v̄l si
carl. q̄lis est idēitas hoīs ad se p̄cedēs omnez actū rationis.
Contra ista arg. sic sup̄i⁹ ⁊ inferi⁹ distiungunt̄ p̄t̄ animā non
reāl̄. nec real̄. nec formalit̄. igit̄ ex natura rei. p̄bat̄ cūa
qm̄ qdqd̄ cadit s̄ gnē cadit s̄ aliq̄ ei⁹ spē. s̄ nullū illoz est
mod⁹ igit̄ distictō in sufficiēs. Secūdo ad idē distictō ⁊ di
stictā nulla alia distiuctōe distiungunt̄ q̄ ista quoz neutz est
modus igit̄. Ad p̄mu d̄r q̄ inferi⁹ addēs suo sup̄iori d̄ram
forālem distiungit̄ per illā ab eo forāl̄ vt supra dcm̄ est. in
ferius v̄o qd̄ solū addit modū intrinsecū sup̄iori distiungit̄ ab eo
ex natura rei ⁊ cū d̄r n̄ l̄m̄ ipoz ē mod⁹. dico q̄ alterz est in
cludens modū q̄ sufficit. vel d̄r q̄ tale inferi⁹ p̄ forāl̄ signifi
cato n̄ est nisi modus. s̄. n. vt sic est solū sorteitas q̄ ē mod⁹
Secūdo ē s̄ sciēdū q̄ sic nō q̄ libz inferi⁹ resp̄cū sup̄ioris est
res. s̄ solūz singulare. sic q̄ libz sup̄ius resp̄cū singularis solū est
rei qz p̄ qd̄itā rei. vel iclusū in re. Tertio ē sciēdū q̄ iiii. si
gnifica. a p̄nt̄ in crea:uris ⁊ etiā in diuis considerari. In quoz

po est natura. in p̄do natura hec ⁊ realis. In tertio natura sup-
 positabilis. In q̄rto ē suppositū. Ex q̄b⁹ sequit̄ p̄o enident̄ q̄
 indiuiduū est distinctū a supposito qz ip̄m p̄cedit ⁊ ē ab illo
 sepabile. nā s̄m damascenū v̄bū diuinum assumpsit naturaz
 in arhomo. s̄ est indiuiduā. nō t̄m suppositā. alias duo suppo-
 sita fuissent in eodē qd̄ est impossibile. tū etiāz rōne cōitatis.
 qm̄ singular̄ circuit oē gen⁹. suppositū autē soluz est in genere
 substātie. Secūdo sequit̄ q̄ res in recto p̄pe d̄r de singulari
 incidēte realitatē denotat̄ t̄m ⁊ extrinsece pōt dici d̄ quolibz
 supiori. s̄ p̄pus d̄r de eo in obliquo. s̄ q̄ sit rei. Ad secūdū d̄
 cit̄ q̄ diffinitū lz nō sit mod⁹. hēt t̄m rōez modi qm̄ sic mod⁹
 non exit rōez forālē eius cui⁹ est. sic nec diffinitū exit rōez ei⁹
 Modus inuestigādi hanc distinctōez est euidens quoniam p̄
 modos intrinsecos vel per quiditatem ⁊ modum.

distinctiono formalis ē illa cuius extrema sūt due formalitates
 vel eas includētia. quoz nullū reliquum quiditatie inclu-
 dit nec in p̄rio modo dicēdi p̄se. Et istomodo ens ⁊ sue passū
 oēs distigunt̄. s̄lr oia p̄nta. ēē diuina ⁊ relatōes diuine. ⁊ at-
 tributa tā int̄ se q̄ ab eēna. vt boitas sapia. intellect⁹ volūtas
 ⁊ reliqua Idētitas forālīs aliquoz est qm̄ vūū aliū includit
 quiditatie. vel abo⁹ eādē includūt forālitate. vt duo indiui-
 dua eiusdē sp̄ei. Ex quo sequit̄ cum includens forāl̄ aliū sit
 illi idē forāl̄. inferius p̄prie d̄r. idē forāl̄ supiori. s̄ in h̄ n̄ ē
 vis. S̄z dubitaret aliquis q̄cūque sunt eadē vni tertio sunt
 eadem inter se. si igit̄ for. ⁊ pla. sūt idēz forāl̄ in tertio. igit̄
 inter se q̄ est falsum. R̄n̄r qd̄ illa topica est intelligēda sim-
 p̄lr nulla apostita determinatōe. vt posita est in l̄ra. ⁊ tūc de-
 bet subsūmi. for. ⁊ plat. sūt idē in tertio. ergo inter se quod
 est verum. Vel aliter potest dici q̄ intelligitur de tertio nūc
 rali limitato verbi gratia omnes formalitates sortis

. 3. di. formal

sunt idem realiter in. scio. quod est scire. ergo sunt idem realiter inter se. et
hoc modo quocumque ueniunt in. scilicet. ueniunt inter se eodem modo quod in illo. scilicet.
De limitatione quoniam de. scilicet. infinito uel infinito non est regula. quia non
sequitur ego sum scilicet cum deo senis. papa scilicet cum deo est rome igitur ego
sum scilicet cum papa rome uel extra in proposito medium seu tertium est
eius ius. non sequitur scire. et placet. sunt idem formaliter in. scilicet. quia in diffinitione eadem igitur
sunt idem formaliter inter se. Ratione est ista scilicet demonstratiui non tenent.
Hic demonstratio diffinitionis hominis est formaliter scire. et hic est formaliter placet. igitur
placet est formaliter scire. scilicet hic demonstratio alicuius est asinus. et hic est homo
ergo homo est asinus. ratio istorum est quoniam medium est quod non est aliquid
quod requiritur in illi scilicet primo. scilicet. ponitur dicentem cum medium est hic
aliquid necesse est extrema coniungi. scilicet dicendum hoc talis scilicet peccat
per fallaciam figure dictionis. quoniam quod interpretatur hic aliquid ut patet.
Dicitur autem ydepticis formalis seu primi modi dicendi per se ponitur
scilicet. gradus primus quoniam idem de se predicat secundus est cum diffinitio
predicat de infinito. tertius cum per formalis predicat de eo. quartus
quoniam per malis. et hic ordo suus non penes prioritatem priorum. sed penes ad
eationem. nam sic prius homo est homo quam alius. Secundus modus dicendi per se est
cum passio predicat de subiecto. quod predicatio per nullam potentiam potest esse
falsa. cum ad contradictiones huius modi sequitur contradictio primi.
bonum. non. sequitur homo non est risibilis igitur non est alius rationale quod est contra
dictione primi modi et impossibile. probatur contra. quoniam si passio demon
strabilis remouetur ab alio igitur ab illo remouetur medium ad
demonstrandum illam passionem oppositum contris infert oppositum antis
Contra supradictam arguitur primo. si illa diffinitio esset bona sequeretur
ret genitum et dicitur distinguere formaliter. cum unum alterum quod dicitur non inclu
dat. contra est scilicet igitur antis. scilicet. probatur. illa non distinguunt formaliter
quod constitunt eadem formalitatem. sed genitum et dicitur sunt homini igitur. Secundo sic
quomodocumque suma simplicitas excludit omnes compositiones. sic suma
ydepticitas omnes distinctiones sed diuisa attributa sunt sume idem
igitur nulla inter ipsa est ponenda distinctio minor probatur. quocumque sunt sume
unum sunt sume idem. quoniam de unum est idem. sed diuina attributa sunt
sume unum. quia omnia sunt eadem numero infinite infinite cum esse diuina ergo

Ad p̄mā ccedit gen^o 7 drāz distingui forālī ad pbatōez ne
 get maior q̄uis .n. Distincte forālitatez q̄z vna n̄ est p aliā cō
 trahibil̄ n̄ cōstituāt vnā forālitate v̄t p̄t patere tā indie q̄ i cre
 atis tū qū vna ē cōtractiva. reliq̄ cōtrahibil̄ v̄t in gnē 7 drā non
 incōueit s̄litas illi^o maioris oñdit̄ in fili. nā codē mō p̄bare
 tur māz 7 forāz nō distigui realr cū cōstituāt vnā rē. q̄ ē cōposi
 tā. S; arguit̄ cōtra ad idē sic. si n̄ eē idē forālī est cā nō cōstitu
 ēdi eādez forālitate v̄iuersalit̄ igit̄ eē idē forālīter ē cā cōstituē
 di eādez forālitatez. p̄ cōis g^o 7 drā sūt idē forālī. cōnā p̄bat̄
 qm̄ si ē negatō ē cā negatōis affirmatio affirmatiōis p̄o posterī.
 Rñr negando cōnāz ad p̄b̄m dr̄q̄ illa p̄pō ē v̄ra in terminis
 ouertibilib^o v̄t si nō eē hoīez ē cā n̄ eēndi risibile. igit̄ eē hoīez
 ē cā eēndi risibile. in proposito eē idem forālī. 7 eādē cōstituē
 formalitate nō cōtunt̄ Ad s; neget̄ mior . ad probatōez dr̄
 q̄ attributa sūt sume idē identice rōe infinitatis sūdam̄ialis
 eēne q̄ est vna nūero cū qua suma identitate idētica . stat distic
 tō forāl v̄l alr q̄ duplex ē idētital suma vna idētica alia forāl
 7 q̄z excludit distictōez sibi oppositam. Si q̄rat q̄ illaz est
 maior. dr̄ q̄ idētica. in diuis ē maior. 7 p̄fectior . q̄ forālis in
 creaturis. s; forālis est maior qz intīmior . 7 intīmīus se inclu
 dāt extrema . Nam q̄cūq; p̄dicant̄ formalr sūt magis idē h̄ ē
 plib^o modis idē qm̄ sūt idē cēl̄r 7 idē forālī. q̄ v̄o sūt idē idē
 tice. sūt p̄cise idē cēl̄r v̄t ē videre iū attributis diuis. Et inue
 stigat̄ hec distinctō distīctōe distīctōe . 7 v̄ia reduplicatiōis q̄
 dicit franciscus eiseperegrinaz latis. s; necessariam . qm̄ redū
 plicatio cadit super rōez formalē v̄t p̄z.

Distinctio realis est illa cuius extrema sunt res quarum
 nulla de reliqua vere predicatur. vltimate abstracta.
 nec includit reliquam. Ex quo sequitur distinctio realis in
 p̄dicamenta. Et probabiliter inter subiectum et propria pas
 sionem patet ex distīctōe tum etiam ratione fundata sup̄
 auctoritatem augustinī primo de trīnitāte dicentis nichil est

re. reale

q̄ se ip̄m gignat. p̄ h̄ vestigijs d̄stictōez realē int̄ pr̄ez ⁊ s̄sūz
h̄ s̄m p̄ducit suā pp̄riāz passiōez ergo ab ea d̄stignit̄ realē
m̄ior p̄bat̄ q̄z si s̄m n̄ p̄ducit eā igit̄ est ī pura potentia pa
ssiua ad ip̄as. h̄ oē q̄ est in pura potētia passiua ē in pō cōtra
d̄ctōis. viii. metha. igit̄ s̄m eēt ad pp̄riā passiōez in pō cō
tradictōis. p̄ oīs sibi cōtinent̄ ineēt q̄ est falsū idētitas r̄al̄ vel
idētica ē illa c̄p̄ extrea de se v̄ificāt̄ ī abstracto. vt h̄uaitas est
huaitas v̄itas est entitas deitas est hoitas. vbi not. p̄o q̄ oīs
p̄dicatō vera in recto vel ē abstracti de abstracto ⁊ sic est idē
tica. vt albedo est albedo. vel c̄creti de c̄creto ⁊ sic ē denoia
tiua. vt hō ē al hō ē ens. Et d̄r denoiatia qm̄ sit per noia de
noiatia q̄z. n. nomē c̄cretū est denoiatiuū cū sit nomē de no
mine s̄ptum. s. a noie abstracto. Secūdo not. q̄ p̄ditatio de
noiatia a p̄ori c̄patit̄ p̄dicatōez forālem imo est ip̄a vt bec
hō est ens ⁊ ista repit̄ in deo. Sed p̄dicatō denoiatia s̄pta
a p̄teriori ē p̄dicatō accēntalis vt ista hō est alb̄. Tertio not.
q̄ idētitas idētica duplex est q̄ vna excludit oēs d̄stictōez
inter s̄m ⁊ p̄tū. q̄lis est p̄rio eiusdez de se in abstracto ⁊ tal̄
reperit̄ tā trascendētib̄ q̄ in d̄o ⁊ creatoris. ⁊ ista est maxie
idētitas. Alia est idētitas idētica q̄ c̄patit̄ ⁊ adittit̄ secū d̄stī
ctōez ex natura rei v̄l forālē ⁊ ad istam due c̄ditōes regrun
tur. p̄ria q̄ s̄m ⁊ p̄tum. sint idē eēntaliter. Secūda q̄ vtrūq̄
extremoꝝ vel alterz tantū sit infīnitū formalr vel permissiue
⁊ has c̄ditōes collīgūt aliqui d̄ntes illīmitatō eēntalis infīnita
tis est causa p̄dicatōis. idētice h̄ modo p̄do. Et talis solū rep
it̄ur in diuinis q̄ sūt formaliter infīnita vt deitas est hoitas vel
in transcendētib̄ vt v̄itas est entitas. Quarto not. q̄ p̄cio cō
creti de c̄creto q̄ dicit̄ denoiatia etiam est triplx. p̄ma est
formalis vel p̄imi modī vt hō est animal. Secūda eēntal̄ ⁊
p̄di modī vt hō ē risibilis. tertia accēntalis vt hō est alb̄ ⁊ ista
d̄r denoiatia a p̄teriori ⁊ d̄stignit̄ c̄tra forālē p̄tōez vt p̄z.
Contra diffīnitōem arguitur sic illa dara sequitur q̄ spiratō

actiua ⁊ paternitas in diuinis distiguerentur realiter q̄ ē falsus
 pbatur mā qz cū nulla sit infinita nulla idēice de reliq̄ pdi
 cabitur vere. neq; ea; includit ergo. Secūdo arg. si subiectus
 distinguitur realiter a passione de^o ipm a passiōe separe po
 sset. mā est falsus ⁊ extra viam scoti. itē tunc de^o faceret se nul
 li potentē. nam destructa celi mobilitate destruitur mouētis
 motiuitas qz relatiua posita se ponūt ⁊ perempta se perimūt
 mā pncipalis pbatur per illam maximā. q̄rumcūq; realiter
 distinctoz de^o p̄t p̄us separe a p^oteriori cū ab eo nō depē
 deat. Ad p̄mū dicitur negādo mā; ad distictiones. n. realē
 requiritur p̄o q̄ vtrūq; si res qd̄ non est in pposito. vel possz
 dici q̄ illaz relatiōum est distictio realis realitate fundē nī
 ti non tū extremoz neq; istud est inconueniens intuenti. Ad se
 cundum negetur mā ad pbationē dicitur q̄ illa maxima est
 dubia. illa. n. data non uideo quare extrema relationis de
 us non possit facere sine relatione qd̄ tamen est in doctrina
 scoti incōueniens. quicqd̄ aliq; arguāt. similiter deus nō possit
 facere albedinem in subiecto quin sequatur albus. q̄ est effec
 tus forālis realiter distictus ab inherente albedine q̄ est sua
 cā forālis. intellr ergo illa maxia pbabiliter ista tenendo. qm̄
 prius ⁊ posterius diuersis pductōibus pducūtur. ⁊ diuersi
 extreis exūt. qd̄ non est in pposito. vel aliter q̄ tenendo disti
 ctionem realem ⁊ essentialē in creaturis uerti illa est vā p
 positio. qd̄ tamen nō est euidentē cū ipaz extrema sint distin
 cta tum qz sicut in diuinis reperitur real absq; eēnali. sic vī
 posse esse in creaturis cū extrema haz distictionum sint hic ⁊
 illic eiusdem rationis ⁊ per se sequens distictiones. ⁊ qd̄ vni
 non repungnat neq; alteri in talibus. Si autem intelligitur il
 la propositio quorumcūq; distinctoz realiter h̄ est essentiali
 ter pōt de^o separe ⁊ reliq̄. tūc cedatur. forte distictō eēl ad
 realē n̄ addit nisi sepabilitatē extremoz. inuestigat ista distictō

et dicitur

via originis modo inuestat augu. pmo de unitate dīnar psona
rā distinctōnem reales pe hoc q nihil est quod se spm gignat
oportet nat igitur gignēs ⁊ genitū distingui realiter. Secūdo
via generatōis ut inter māz ⁊ formā. Tertio scia corruptōis
qz quicunq; uniu corrupitur vel pōt corrupi absq; alio illa
distingunt realit. Quarta est via separationis. q potissima
est ad eēnalem distinctiōnem vestigendaz potius q; realem.

1. x. d. d. Enyal.

1. 9.
2. 9.

D. Distinctio eēlis est illa cui⁹ extrema sūt due eēne aut due
quiditates cū suis exētijs aut illas includentia. extremā
dico seperata vl sepabilia uersū ⁊ nata seperatim seruari.
Ex quibus sequit pmo q in diuinis eiusmodi distinctio nō
reperit ad intra. Secūdo q quis animal possit existere sine
homine. qz pōt existere in alio: nō ppterea distingunt eēlr.
qz nō pnt uersū existere sine se ⁊ sic de quolz superiori dice
dū est. Et hac distinctōe distingunt materia ⁊ forā. subiectū
⁊ accūs. Idētitas eēnalis ē extremoz q per nullaz pōm pos
sunt separi. qualis est subiecti ⁊ passiois. ⁊ idēptitas perso
nar in diuinis.

4.
n. le

1. idē. eēntial.

Ob. dū
1.
2.

Contra ista arguit q subiectū ⁊ passio distingunt eēlter. sic
pductō subiecto vel pōt deus cessare a pductōe passiois
aut non. si sic igit distingunt eēnaliter. si non igit necitatur
ad pductionem passiois. q est falsum. cū deus mere libere
⁊ contingenter ad extrema operetur. Secūdo sic ad idē quicq;
potest deus facere p pmo signo potest etiā p quocunq; cum
sit eque potens. s deus pōt facere subiectū absq; passione p
primo signo. ut p igitur p quocunq; ⁊ sequit q in iij. in q
rei uenit exēna. poterit ergo subiectus existere sine passione.
per nōs distingunt eēnaliter. Ad primū dī. q pducto subiecto
deus necitatur ad pductōez passiois. ex quo eadez pductio
ne pducuntur. ut dicit coiter. ad pbatoez dicat. q lz de⁹ abso
lute nō necitatur. ex q mere contingēt opatur. p oītm necitari sm
quid. qm pducto priori. s. subiecto nccitate nō ⁊ si nōtis ne

50. Ad. p.

neccitatur. q si dū

1. absolute ⁊ simplr. 2. de q nō necitatur.
t. p quid. 2. de q pō necitatur. v. p 3

q' eaz abstracto nūq' m' ista sumat' colligit. ut non m'gedoet q' oblect' et si n'cia q'm ignoratia abstruatiom' multoz occasio fut error. 43.

Ob. 2.
 ca. 2.

So.

Ad. 2.

n'le op' 2.

efficitur ad passionis productionem. Sed instatur extra hoc. Forme agens necessario aliquem effectum producens eadez necessitate producit quodlibet necessario requisitum ad productionem illius effectus. Sed deus necessario producit passionem producto subiecto per te. quod est necessarium ad producendam passionem. igitur eadem necessitate producit subiectum quod producit passionem quod est impossibile. Respondetur quod maior est simpliciter falsa. ignis enim necessario producit ignem in superbia proxima. et deducto impedimento. non tamen necessario producit a proximatione quod est necessario requisita. Ad secundum neganda est maior. ad probationem est eque potens per quocumque signo. dicitur quod est verum per respectum ad predicata cuiuslibet signi determinata. eque enim potest predicata primi signi. et predicata secundi. et aliorum igitur quod potest in primo facere potest in quolibet. consequentia est declinanda. ut patet. Inuestigatio huius distinctionis fit comuniter per viam generationis et corruptionis. nam quocumque aliquid generatur ac corrumpitur. altero non genito aut corrupto illa essentialiter distinguuntur. Ista tamen via generationis non est sufficiens via ad hanc distinctionem inuestiganda. quoniam in deo reperitur generatio unius suppositi et alterius non. inter quod non ponitur eiusmodi distinctio. Secunda via est via separationis aut separabilitatis. et ista est propria huius distinctionis inuestigativa. Tertia est dependentie via. quod infra eadem essentiam esse non potest. Quarta est via generum et specierum. sed ista sub secunda continetur ut patet.

ad. 2. p. 1. 2. 3.

Quantum ad tertium articulum per abstractionum noticia est sciendum primo quod creationum genera sunt sex quibus totidem abstractionum genera correspondent. Primum genus concretivum est secundum quod quodlibet inferius concernit superius. Et huic correspondet primum genus abstractionum. secundum quod quodlibet superius abstrahit ab inferiori. Et propter ignorantias

ad. 3. p. 2. de abstractionibus notis. hinc notabile. q' p. 1. p. 2. p. 3. p. 4. p. 5. p. 6.

no q' q' d' d' e' p' h' e' z' ignoratias.

productio. tū
transmutatio infir

g. Arrius

g. qd alios

es q. se. ma. d. p. h. e. g. s. a. t. e. g.
No. le. q. p. t. e. g.
resoluto
opposito
vno
distinctio
celus
et angly

receptiuus
fundamentu
subiectum

infir g. habellus

cor. m. g.

huius abstractiois errarunt phi. qui nescientes abstrahere pduc
ctioem a transmutatone tamq ab inferiori: dixerunt q creatio
erat impossibil. qz nihil erat transmutabile. Erravit etia arrius
qui nescies abstrahere pductione a factone velut ab inferiori
videns verbu diuinu esse pductu dixit illud ee factu. vbi etia
omisit dñs. Inadvertentia etia huius abstractiois aliqui dicunt
attributa diuina pter intellectu no distingui. hac rone ducti.
Sina simplicitas excludit oes distinctoes. s attributa diuina
sunt sume simplicita: igit. maiorem pbat. qz distinctio plalitates
psupponit que sine opone intelligi non pot. hoc tamen est falsu
cu maiori. Pro quo notaduz q quatuor sunt roes a se inuice
abstrahetes. quar infima est resolo. a q abstrahit opo. et ab
ista abstrahit unio. Alia (vt sup ma) abstrahit distincto. patet
ista na in celo est opo vbi no est resolutio. In cristo. unio na
rum sine opoe. et int me et angelu est distincto vbi no est unio
Arguere igit sic attributa diuina sunt distincta igit coposita.
est comittere fallacia dñis: ppter huius abstractiois in aduer
tentia. Hoc etia modo abstrahit receptiuus a fundamento et
fundametu a subiecto. corp. n. e aie receptiuus: s no funda
mentu et essentia diuina est fundametu attributoz: no tamen
subiectu cuius ro est. qm subiectu cat id cui est subiectu. fun
damentu vero no.
2. Secundu genus concretionu est scdz quod suppositu concer
nit indiuidu. s. eiz supposita: ceterit huc hoies singlem cu
subsistentia. cui generi cozzm secundu genus abstractionu: secun
du quod indiuidu abstrahit a supposito. In quo genere er
ranit sabellus. qm nescies abstrahere indiuidu a supposito
vel psona videt vnum indiuidu substantiale in diuinis tñ.
Dixit vna ee psona tñ. Ergo appet. q single de pto substantia
tis supposita est huius secudi generis ceteru concernes subsi
stentiam. Sumptu vo indiuidu est huius generis abstractu.
ex quo aliq asserunt hauc esse vanu adam est homo sumendo

ex. 3.
p. celu
et angly

2. abs.

Ad abstracte et individualiter non autem concrete et suppositi-
 taliter potest esse quod individuum ut sic abstrahit ab omni p[er] co-
 sequens a corruptione. Tercium genus est concretum secundum quod
 dicitur adiective seu concrete significata concernit spem de qua ve[n]it
 dicitur ut rationale et huic correspondet tertium genus abstrac-
 tionum secundum quod dicitur abstracte et substantiue significata ut
 rationalitas precipit ab ip[s]o. In hoc etiam genere passio et mo-
 dus adiective et subiective substantiue continentur. Et in isto ge-
 nere errant qui concedunt genus et dicitur esse o[mn]ino idem prime in-
 tentionaliter. ratio est quia si dicitur substantiue capta potest abstra-
 hi ab ip[s]o quam formaliter constituitur a genere quod est extra rationes eius.
 ut patet in iii. metha. si nichil potest abstrahi a se igitur iiii. gen[us] est se-
 cundum quod accidens adiective captum concernit subiectum ut album
 vel quantum et huic correspondet quartum genus abstractionum scilicet quod
 accidens substantiue significatum abstrahit a subiecto ut albedo aut
 quantitas que (ut sic) abstrahit ab inherencia actualis que est actualis unio
 ad subiectum et non solum abstrahit precipitue sed etiam diuisione que sepat
 ab ea quod patet in sacramento altaris. Aptitudinalis inherencia
 est aptitudinalis unio ad subiectum et ab ista albedo non abstra-
 hit diuisione et sepatine quia est eius passio sed precipitue posset ab-
 strahi ab ea in vltima abstractione. tamen cum dicitur albedo
 non precipit ab illa aptitudinali inherencia. quod probatur
 sic quod non precipit a posteriori neque a priori. sed albedo
 non precipit ab hac et ab illa albedine. imo eas concernit et de
 eis verificatur. igitur non precipit a differentiis individuali-
 bus. si iste sunt posteriores inherencia aptitudinali. quia passio
 prius inest subiecto quam differentie diuisione illius igitur.
 Quintum est secundum quod respectuum concretum (ut patet)
 concernit respectum et fundamentum et huic correspondet.
 Quintum genus abstractionum secundum quod accidens
 respectuum subiective captum abstrahit a fundamento.
 et substantiue

3. 9. com.

3. me.

2. 9. concretum.

actual

aptitue

du[m] inherencia ad subiectum

4. 9. com.

4. abs

Ex i sac[rament]o
meto alta-
ris.

6^m
con

ex^m

ut patet in **Sexto** generis additur secundum quod quilibet concretum commune concernit et significat naturam in suo individuo vago in diuinitate vel in suo proprio individuo ad eam. Cuius n. quoque coram se proprio quod vel quod discernit. n. h^o i concretum naturam cum respectu ad individualitatem vel suppositum in quo est de illo verificatur. ut dicendo homo est ens. Cui generi respondet sextus generis abstractionum secundum quod quilibet natura communis abstrahitur ab individuo suo concreto et ab illo respectu ut humanitas ratione cuius abstractionis falsificatur de illo. ut dicendo homo est humanitas aut entitas.

6. 5° abs

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Secundo est sciendum quod omnia concretorum genera prout ad duo reducuntur. n. concretum vel est concretum concretione subiecti aut concretione suppositi vel singularis. Concretio quod subiectum est quod aliquid denominat id quod est extra sui esse et naturam. ut albus quod subiectus denotat extraneum. Concretio ad suppositum est quod aliquid denotat suppositum vel singulare proprie nature. ut albedo quod denominat hanc albedinem et humanitas hanc humanitatem et sic de singulis. Sic est duplex abstractio correspondens. scilicet abstractio a subiecto. ut cum albedo abstrahit ab homine et abstractio a singulari et a supposito. ut cum albedo abstrahit ab hac albedine et dicitur albedinitas. et humanitas ab hac humanitate et dicitur humaneitas.

abstractio d. p.

pulchritudo d. p.

Ex quibus sequitur quod idem potest esse concretum et abstractum in diuersis generibus. ut albedo (que est abstracta abstractione subiecti) est tamen concreta concretione singulari denominando. scilicet hanc et illam albedinem. Sunt tamen iste abstractiones. quoniam prima dicitur non ultimata. secunda ultimata. Ultima abstractio dicitur illa quod aliquid abstrahitur ab omni eo quod in eius quantitate non includitur. et ista exprimitur per hec nomina albedinitas ratio formalis albedinis. humaneitas ratio formalis hominis. et similiter de aliis. dicitur ultimata abstractio quod ulterius est impossibilis et implicat contradictionem esse. n. a se.

non ultimata
ultimata
p. de ultimata.

2. de nonultima

p. s. vltimate abstracti

2. s. nonultima abstracti

at gemes sub

at gemes sub

Ex. i. creatis. ut ho

d. ex. i. deus. deu

cor. d. s.

Ex. 2. d. s.

Ex. 2. ut albu. vel ho

Ex. 2. ut albu currit

Ex. 2. ut albu currit

Ex. 2. ut albu currit

Ex. 2. ut albu currit

Ex. 2. ut albu currit

Ex. 2. ut albu currit

Ex. 2. ut albu currit

Ex. 2. ut albu currit

Ex. 2. ut albu currit

Ex. 2. ut albu currit

Ex. 2. ut albu currit

Ex. 2. ut albu currit

2. Non ultima abstractio est qd aliqd abstrahit no ab omni
 s ab aliquo qm e qditate n includitur. ut humanitas, albedo
 qlibet eni est qd coernit sua singularia. de quibz verificatur
 ut dicendo hec albedo est albedo. hec humanitas est huma
 nitas. Ultimate abstractus n vltimate differunt. qm p muni
 ta idiuinis qm increatis s se solo pdicatur. ut ratio formal boia
 est ro formal hominis. ro formal bonitatis est ro formal bonitatis.
 r queadmodu hec e falsa ratio formal hominis est ratio for
 mal animal. similiter ista ratio formalis bonitatis e ratio for
 mal deitatis. sim taz in deo qm in nobis potest de alio a se ve
 rificari. ut dicendo hec humanitas e humanitas. r indiuinis
 paternitas e deitas. ratione tn infinitatis deitatis a q. ut sic no
 e facta abstractio. similimodo est de alijs dicendum.
 Tertio e sciendum q licz qlibz cretū ideo dicat cretū qz cre
 nes seu importans duo: vnu tn significat q. s. ponit in recto. et
 reliquū significat vl connotat. illud. s. qd portur in obliq. ut ho
 sig: humanitate: notado suū individū in quo e est eni ho
 humanitas in sno individuo, deus eni s mo significat deitate
 connotado suppositū suū. deus eni est deitas in supposito di
 uino ratione. cui connotationis hec e va deus generat. ista ve
 ro falsa deitas. vl essētia diuina generat. Similiter est dicen
 dum de quocunqz alio concreto concernente suppositū. Con
 cretum concernens subiectum (ut album) qnq significat albe
 dinem r con significat subiectū. r h modo album e albedo
 in subiecto. r tunc ista conceditur albus est qlita qnq econ
 tra. s. significat subiectum r con significat albedine. ut cuz dī
 album currit. vel homo est albus. est enim sens q hūis albe
 dinem currit. vel q homo e subiectum albedinis. 2. hūis.
 Quarto sciendum q indiuinis possunt fieri. quinq abstract
 ionū genera. oia. s. sup dicta p quartū pot. n. pmo abstra
 hiens ab h ēte qd e de. s. h de a patre. tertio eē a qlibz at
 tributo. v. paternitas a patre. vi. pot abstrahi deitas ab h deo

Quinto scilicet dicitur quod in puncto subiecti generalia sunt inuenta. hoc est omnia
 per quartum et quintum primo potest abstrahi homo ab homine boie.
 secundo homo a supposito, tertio rationalitas ab homine, Sexto
 humanitas ab homine. In punctis accensum absolutorum sunt qua-
 tuor generalia. scilicet omnia per secundum et quantum ibi. n. neque suppositum. neque
 respectus reperitur. In punctis respectus sunt quique omnia per se in-
 ro quare a pluribus abstrahat accensum respectum. quoniam per se
 modo quanto aliquid per se accensum tanto a pluribus potest abstrahi.
 primo abstrahit relatio ab hac relatione. Tertio abstrahit di-
 vinitas ab ea. Quarto divinitas a subiecto quod est per se. Quinto a fun-
 damento. scilicet a principio actus. Sexto divinitas ab hac paternitate. con-
 similiter de reliquis est dicendum.

p. cl. f. 2. l. 2.

1. 3. 4. 6.

Sed circa predicta duo occurrunt dubia. primum est. An diversitas
 modorum significandi concrete et abstracte inferat distinctiones
 ex parte rei significate scilicet inter concretum et abstractum. Ad quod breviter
 dicitur quod sic. quoniam de ipsis verificatur contradictoria preterea ex natura rei quod de-
 us generat ex natura rei. et deitas vel esse divina non generat. igitur deus et dei-
 tas distinguntur ex natura rei. probatur contra per se per se per se per se per se
 ut supra deductum est. Sicut homo generat. homo currit. et humanitas intelligitur.
 Nec potest dici quod ista extrema contradictoria possunt applicari ad
 nomina. quoniam tunc illud nomen deus vel homo generaret. quod est falsum. Si autem
 generat. videlicet concretum et abstractum distinguantur formaliter. Rursum quod non
 est verum quod sic. quoniam omne includens aliquam formalitatem distinctam ab aliquo
 formaliter per illa ab illo distinguitur formaliter. sed concretum est huiusmodi
 respectu abstracti cum includat respectum ad individuum. igitur. Ad
 istud dicitur quod concretum formaliter non est nisi suum abstractum. quod est illius
 formale significatum. homo. n. formaliter est humanitas. hoc est per formalem signi-
 ficato. Ad probationem dicitur quod si ex abstracto et illo respectu fieret
 per se unum. vel ut ex genere et deus sit unum diffinitum. esset difficile res-
 pondere. modo dico quod homo non est nisi humanitas expressis in suo supposito.
 ex quo per se concretum non includere illum respectum. plusquam abstractum.

p. du. lu. 50.

1. 2. 3. 4. 5. 6.

50.

2. du. lu.

Secundum dubium est. Vix hec sit vera humanitas et animalitas. quoniam ad

1. *Ob. du.* modis ista ho est aial. Et arguitur q sic. qm est in materia natu-
 2. *z.* turali. cu ptum sit de ee sibi. igitur est va. oia pbat. est. n. ois
 3. *7. me.* ppo affirmatia va in naturali ma. Itē fo ho est a igitur hūa-
 4. *So.* nitas ē aialitas. tūz oia acōiungatls. 7 auctori. pbi vij. meth.
 5. *ad. p.* dicētis si aliqd ptur de aliq ple pmo pdicat etiā i abstracto. *7. me.*
 Ad pmas rūr q hęc est falsa hūanitas est aialitas. 7 ista va
 ho ē al. rō est qm totū vte dicitur designatū ptur de ei^o pre-
 sūta per modū totū. 7 cū cōcernentia ad illā rōez cui^o pt d
 illa vte pti. In abstracto aut pdicat p modū ptis. 7 cū pōssi-
 one cōcernentia ad illam. ideo vt sic n̄ dicit illi nec vificat de
 illa pte sūta. qm nulla ps pdicat de suo toto. Si dicat sal-
 tem ista erit vera hūanitas est aialitas 7 rationalitas vbi dī-
 ffiniō q est totū pdicat de diffinito. Ad h rūr pō q illa nō
 est adēcate va tenēdo q hūanitas vlt diffinitus cum sit qd as
 totum dīc aliquā tertiam entitatē pter pres diffiniētes. 7 p m
 ista esset dīcēt nullam diffiniōez esse adēqam diffinito qd
 nullum est icōueniens. vel alr. posito q sint idem adēquate dī-
 ffiniō 7 dīf nīti. qz tū pres diffiniōis pdicant p modū p-
 tis ideo n̄ est va. Cum pō arguebat est in materia naturali.
 Dī q pmo est in remota iō falsa 7 impossibil ad pbatōnem
 ptum est de ee sibi dī q est vuz qtu ad rem. n̄ tū qtu ad mo-
 dū. qd. requit ad esse in materia naturali. Ex q legē q aliq
 ppo est falsa cui^o ptum ē de ee sibi vt ista mai^o deo est huāi-
 tas ē sūantetas vlt aialitas hūanitas ē ēitas. sūr istaē sūa sū
 modū pdicdi huāitas ē s. 7 hūanitas ē al qm huāitas ē tū-
 nitas sic equitas ē tū equitas. nec vna nec ples. nec vlt. nec
 ptūlaris p m auicena. v. metha. Si dicat nihil fugit rōez en-
 tis. igitur hūanitas est ens. Rūr q illud est v m q ad ee qditati-
 ue vlt denaiatiue n̄ aut pdicatus qre non valet consequentia
 Ex q volūt aliq 7 bñ q de hūanitate dēdere q sit sū vlt ēitas
 est a methasīca deniare. dicūt ēt q due dīe indīdualēs nul-
 la dīstīcōe dīstīngunt qz simplr dīstīctīua nullo mō possūt

esse distincta. alias. n. essent distinctiva simpliciter et non distinctiva
simpliciter. Sed dictum istorum est a metha. Devisio quoniam due dunt ind
viduales que sunt primo diverse sunt distinctivae fundamentale ind
viduorum quod duo individua fundamentale distinguuntur et sunt indi
vidua. eadem. n. sunt principia eandem et distinguendi. tamen quod sunt quod
et respectu distinctiois actualis in eis fundate id non sunt simpliciter di
stinctiva sed distinguuntur actualiter distinctioe que non distinguuntur sed est
simplicitate distinctiva et ratio distinguendi quomodo relatio non
refertur. sed est ratio referendi. Ubi. n. dantur quod et quo statum est in que
per de inherencia et accidente et aliis similibus. Distinguntur
ergo due dunt individuales pro quibus individua quod omnia dunt differentia
reducit ad aliam primo diversa. modo constat diversitate esse maio
re distinctioe que sunt dunt. cum dunt consuetudine includat diversitas aut
duo. v. sunt ea excludat. Nota. est tamen propter auctoritate illa antice
que licet tamen excludit passiones etis non autem propter negatia ut sunt abstrac
tio precisio et distinctio. vni per abstractioe precisionem et distinctioem
nihil intelligit aliud. nisi que equitas est tamen ipsa et nihil aliud ab
ipsa. id licet in voce videantur hec propter affirmativa sunt tamen in re
negatia. neque excludit respectus ratiois ut est exceptio. equitas. n.
ut sic abstracta accipitur et intelligitur a nobis.

ad 2^m

Ad secundum negetur omnia ad probationem dunt que illa regula a
dingaris tenet in concretis concretibus sed. ut si album est coloratum
igitur albedo est color. Ad primum respondetur que ipse intelligit in co
cretis concretibus proprio supposito. bene. n. sequitur hic homo
est homo. igitur hec humanitas est humanitas. Similiter si animal est
animal ergo hec animalitas est animalitas. Sed in concretis concret
tibus simpliciter inferiora prohi. pro non tenet. que ista ad hoc bre
ve expendit et introductorium formalitatum dunt sufficiat. quod
vno (aut) oculo castigatum atque recognitum feliciter explicat.

Impressum senis opera magistri. Henrici de barlem. v. id^m
Januarij. Anno domini. M. CCC. lxxxij

Deo. grās. J.